BUDAPEST, 1941. JÚLIUS 31. — I. ÉVFOLYAM 10. SZÁM.

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

Mai számunk:

A világbolsevizmus bukása

ÁRA: 20 fillér

NEMZETI MOZGALMI MÚZEUM KÖNYVTÁRA

HURRÁ! GYŐZELEM!

AZ UTOLSÓ FELVONÁS.

HARC, HALÁL, MENETELÉS...

HÁROM SÍR...

...S A HADAK MENETELNEK TOVÁBB, MOSZKVA FELÉ.

Az imádkozó katona

Kezében fegyver, szívében hit; mely térdet hajt Isten és oltára előtt.

Kezében fegyver, mely a parancsra vár, de szívében a béke és a munka országa; gondolatában ember, aki tudja, hogy a másik oldalról szembejövő is ember, akit talán csak a korbács űz, vagy a szellemében megromlott világ elvadult ereje! . . . Szívében hit, mely Isten szándékában bízva, megnyugtatja őt és ő letérdel Isten oltára elé, hogy a mindennapi kenyér mellett oltalmat kérjen magára és messze a front mögött szeretteire! . . .

Ez a ma katonája!

Az orgonista is katona.

Német katonák misére mennek a párisi Notre Dame katedrálisba.

Tábori mise az afrikai sivatagban. Az egyszerű tábori oltár előtt, melyet a birodalmi lobogó takar, tábori trópusi ruhában beszél a pap a katonákhoz.

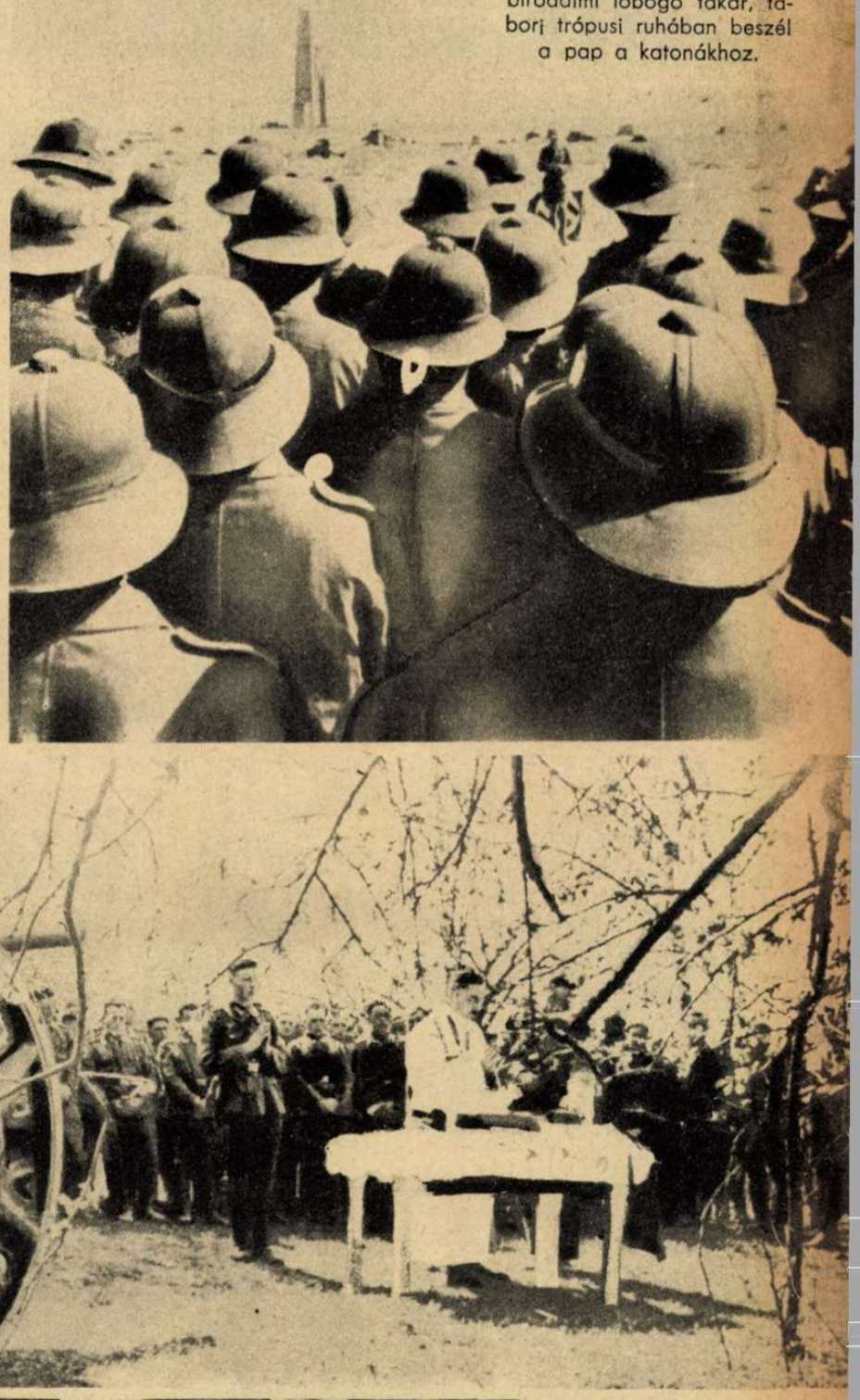

Tábori mise a keleti harctéren. A visszavonuló vörös terrorcsapat talán éppen abban a percben gyujt fel egy templomot, amikor itt, ennél az oltárnál felhangzik: „... miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek!...

Német katonák ministrálnak a misén.

GÖRING ACÉLMADARAI

A harcterek felett mint hatalmas sasok, a maguk vitathatatlan birodalmában, Göring acélmadarai, a német haderő repülőgépei uralkodnak. A hadijelentésekben emlegetett légi fölény félelmetes igazság; a mostani háború döntő harcieszköze a repülőgép és a német repülőgép eddig minden harctéren, a holland határtól Dünkirchenig és a themzeparti angol főváros légiteréig, a volt jugoszláv határtól Krétáig és Tobrukig éppen úgy megtartotta büszke fölényét, mint az elmúlt években annyiszor emlegetett és oly hatalmasnak tartott szovjet légiflottával szemben is.
Göring birodalmi marsall, a német légihaderő legfőbb parancsnoka, büszke lehet acélmadaraira.

Német légiraj a Düna tölött. Lenn a mélyben tisztán látszanak a bomba-becsapódások.

Osszelőtt szovjet gépek a földön, győztes német vadászgép a levegőben

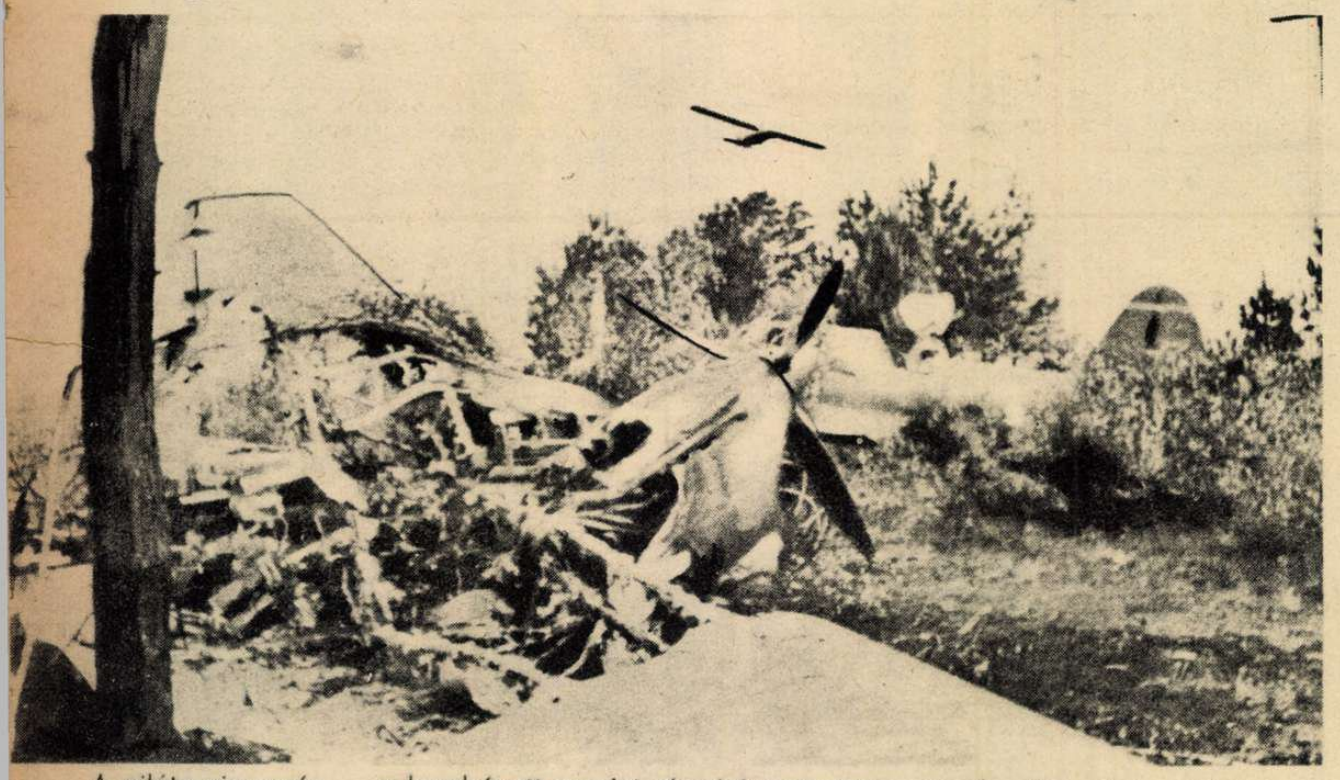

A pilóta visszanéz ... a bombázott szovjet-városból magasra csapnak a lángok és a füst.

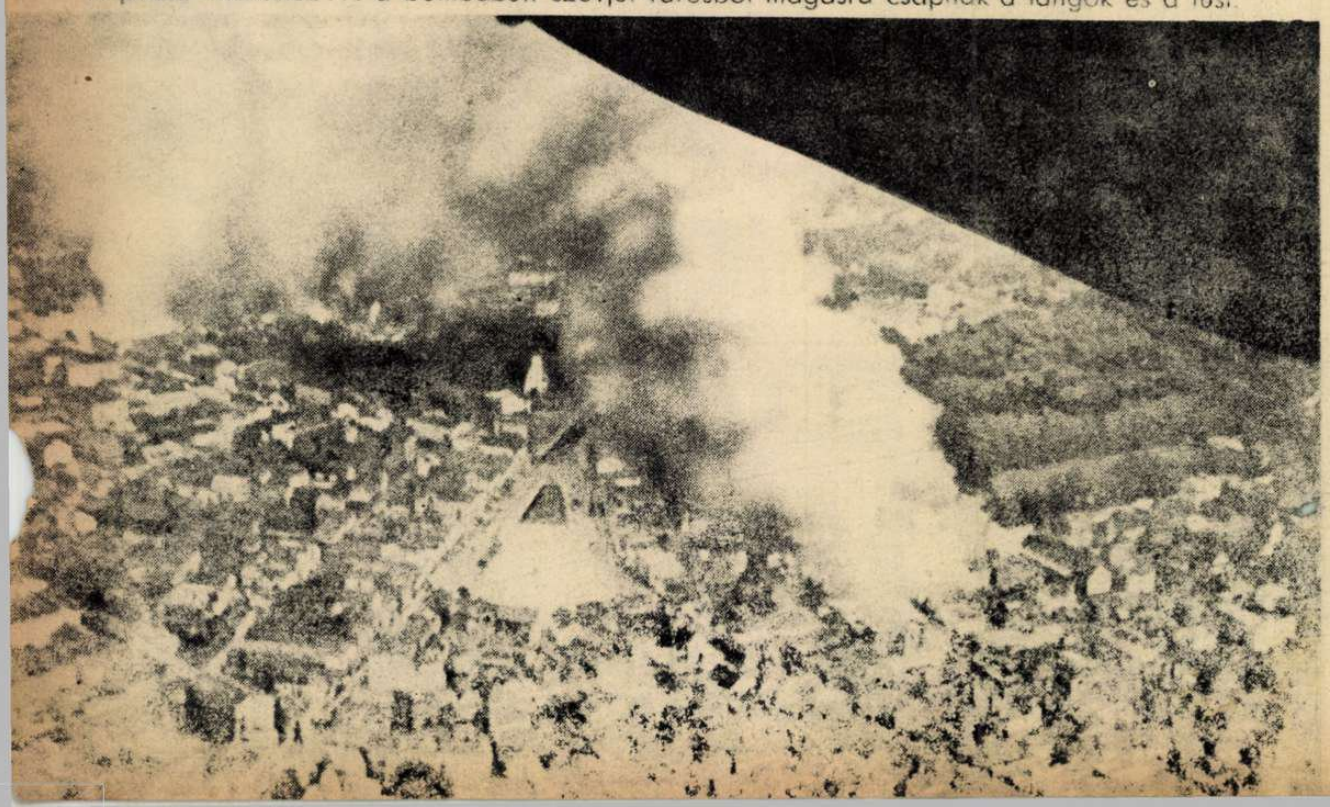

HÉTRŐL HÉTRE

A Kormányzó szózata

a nemzet szívét simogatta meg. A szabadkai kenyérszegés a magyar nép ünnepe volt a nagyobb hazában, a történelmi igazságtétel esztendejében. Nehéz és biztató idők járnak fölöttünk; a magyar honvéd a védő Kárpátokon túl harcol vitézül az új Európáért s idehaza harcol minden dolgozó, a földeken, a gyárakban, a műhelyekben, az irodákban, a testi és a szellemi munka összes frontjain az ország ellátásának és kötelezettségeinek biztosítására. Nem titok, hogy a súlyos megpróbáltatás hónapjait élték át a magyar családok, nemcsak a városokban, hanem a falvakban is. Sohasem várták a kisemberek olyan szívszorongva az új termést, mint most. S amikor Dobó József horgosi gazda a fehérkendős tálcán felajánlotta az első új cipót Magyarország Kormányzójának, bizony mindannyiunk szívéből egyszerre csordult ki a jókívánság és az öröm a nemes szavak hallatára: — „Örömmel szegem meg ezt a kenyeret, jelképét a magyar kenyérnek, amelyből kicsinynek, nagynak, szegénynek, tehetősnek mindig egyformán jusson, bőségesen ..." Ez a legszebb meghatározása erkölcsi és gazdasági kívánalmainknak. Sohasem volt irigy a magyar, nem sajnálta el a nagyok és a tehetősek jósorsát, de ezer év óta ott élt soraiban a szociális igazság erős vágya, megadni a jussát a kicsinynek és a szegénynek. Ennek az ősi akaratnak beteljesítése a megnagyobbodott Magyarország jövendőjét biztosítja, de munka kell a célhoz, előrelátás, terv, szervezettség, szilárdan megépített gazdasági rend, osztó igazság és kemény vigyázat azokra, akik mindenáron — de munka nélkül — a kicsinyek és a szegények kenyeréből akarnak megélni!

A házassági törvény

komoly fajvédelmi intézkedésekkel bővült meg a törvényhozási munka utolsó fordulójában s fő vonásaiban rendelkezései közé iktatta azokat a fontos kívánságokat, amelyeket a Magyar Futár utolsó számában felsoroltunk. Nem vagyunk az akadékoskodó ellenzékiség hívei s ezért örömmel elismerjük az eredményt s méltányoljuk a kormány állásfoglalását avval a kívánsággal, hogy bárcsak minél többször volna alkalmunk a magyarság faji, gazdasági és szociális védelmére hozott erőteljes és átható intézkedéseket üdvözölni. A felsőház ellenállása egyébként kiválóan sikerült, mert a törvény szigorúbb és határozottabb lesz, mint a javaslat, amelyet a felsőház enyhíteni óhajtott ... A házasságon kívüli zsidó — magyar viszonyok törvényes tilalma és büntetése valóban a nemzeti becsület kérdése volt, mert a zsidó pénzt és a zsidó gazdasági hatalmat akadályozza meg förtelmes visszaélések elkövetésében. Változatlan véleményünk az, hogy a félintézkedések a legveszedelmesebbek, mert a legszelídebb zsidóellenes törvényhozást is éppen úgy minden erejével támadja a kiváltságaiban megsértett zsidóság, mint a határozott és végleges intézkedéseket, avval a különbséggel, hogy meghagyott pozícióinak birtokában — sikeresebben támadhat az új világra ... A hallgatás sem jelenti a mai időkben a küzdelem feladását s a magyarság önmagát csalná meg, ha a harc közepén hinne az érzelmes fuvolázásoknak, az emberiesség emlegetésének s elgyengülne erős szándékában, mielőtt még megnyerte volna a harcot. Ha a zsidóság győzhetne a világ roppant tusakodásában, ki beszélne többet a szeretetről, az alkotmányosságról s ki dicsérné olyan zsíros alázattal a kereszténységet? Nem a zsidó! ...

Ez is lehetséges?

A „Magyar Munkás" hasábjain olvassuk, hogy Marosvásárhelyen egyes gyárakban 82 százalék a zsidó és a román alkalmazottak aránya s ezek a gyárak nem veszik figyelembe a munkavédelmi törvény rendelkezéseit, vezető állásokba megfelelő képzettség nélküli egyéneket ültetnek s „elzárkóznak a törvényben megállapított munkabér-felár kifizetésétől ..." Egy másik írás arról panaszkodik, hogy Nagyváradon „nem lehet hozzányúlni a zsidó pékek engedélyeihez, mert olyan összeköttetéseik vannak, hogy még a közélelmezésre kiutalt mennyiségen felül is tudnak lisztet beszerezni ..." A továbbiakban állításokat olvasunk arról, hogy a nagyváradi zsidó pékek „rosszabb kenyeret sütöttek, mint amilyet a rendelkezésükre bocsájtott anyagból elő lehetett volna állítani", — s hogy a nagyváradi zsidók zugban vásárolják fel a cipőmennyiséget, ezért a város közellátási szerveinek kimutatásaiban alig szerepelnek, mert nem kértek és nem kaptak cipőjegyet ... Megdöbbentően jogos a kérdésünk: ez is lehetséges? Lehet munkaadó az országban, aki nem tartja be az enyhe munkavédelmi rendelkezéseket s nem fizeti ki a törvényesen megállapított igen alacsony minimális bért? Szent dolog a bér! Gyerekek, asszonyok várnak reá otthon, az élet legszükségesebb dolgait megvásárolni belőle, házbért fizetni, sovány élelmet beszerezni ... A legnagyobb bűn a magyar munka harcosainak törvénytelen megrövidítése s kemény kell legyen a kéz, amelyik lecsap a béruzsorásokra! A zsidó összeköttetéseket sajnálatosan ismerjük, de véget kell vetni már a töménetlen feláramló panasznak, minden állítás sürgős, komoly megvizsgálásával és a bűnösök megbüntetésével. Csak a szigorú példaadás szüntetheti meg a zárt ajtók mögötti zsidó egyezkedéseket.

Az amerikai Kaufmann

könnyedén viszi a világrekordot az új világ gyűlöletében. A megvadult zsidó könyvet írt, kiadója is akadt és számos olvasója Lincoln Ábrahám országában. A könyv sokatígérő címe: „Németországot meg kell semmisíteni! ..." Mr. Kaufmann pacifista a felekezete szerint s éppen ezért a címben kifejezett kellemetes cél katonai előkészítéséről mitsem mond, csak hanyagul átugrik arra a területre, ahol már tiszteletreméltó szakértő. Kaufmannál ott kezdődik a németek megverése, ahol valaki más — mindegy, hogy kicsoda, — már megverte őket. Ennél a pontnál azután beszáll Kaufmann a megsemmisítésbe. Ez már szakmája. S hogy ne legyen elméleti zavar a megoldási módozatok kérdésében, Kaufmann előre kiagyalta, pontokba szedte és írásba foglalta a legjobb receptet az összeülő „békekonferencia" használatára. Azt mondja Mr. Kaufmann von Kisenev, hogy ez a háború a német nemzet és az emberiség egymáselleni harca. A német nép felelős mindenért s legfeljebb 20 százaléka, mondjuk 15 millió német nem felelős ezért a háborúért. Viszont a csekély 15 millió emberért nem érdemes kivételeket tenni. Kaufmann nagyvonalú, esze ágában sincs feladni az elvet, amelynek az a lényege, hogy ki kell irtani a német fajtát s mivel a nagy létszám és egyes „morális" meggondolások az ilyen nagyszabású tömegmészárlás ellen beszélnek, a legokosabb egyszer s mindenkorra megakadályozni a fajta szaporodását. Ahogy beoltanak egy egész népet az egészségügy szolgálatában, úgy kell sterilizálni a megnyert háború végén a német népet, kivéve azokat, akik egyénileg vérrokonságban vannak a győzők valamelyik népével, — ha a rokonok jótállanak s magukhoz veszik az illetőt. 20.000 orvosra volna csupán szükség, akik naponként és fejenként 25 operációt elvégeznek, hogy a katonaköteles réteg egy hónap alatt sterilizáltassék. Úgy kihalnának utána, mint az indiánok Amerikában, addig azonban munkáshadosztályokba beosztva dolgozhatnának a különböző európai országokban. Németországot úgy kell felosztani, hogy Berlin Lengyelországhoz, Lipcse, Drezda és Bécs Csehszlovákiához, Mainz, Essen, Erfurt és München Franciaországhoz, Hamburg és Dortmund pedig Hollandiához tartozzék ... Ez a Kaufmann-program s ezért ünneplik őt a fajtestvérek. Hát kérdem mérséklettel, nem buta s korlátolt a zsidó határtalanul, hogy ilyen szörnyelméleteket könyvformában, a távolság gyáva bátorságával kiadni merészel? Ki csodálkozik ezek után a megtorláson, a módszerek eldurvulásán s az élet-halál harc fellángolásán? Az ilyen Kaufmannok többet ártanak a világnak, mint sokmillió becsületes harcos együttvéve! ...

A Freudiger dinasztia

jelmondata: „minél nagyobbat, minél többet, minél kevesebben..." Ennél andalítóbb, szebb, zsidóbb és őszintébb körírást fehér nyúlbőrcímerre még nem alkalmaztak. Ez már igen, — a fajta jelmondatának is beválik: minél nagyobbat, minél többet, minél kevesebben; a pénzből, a profitból, a vendéglátó országok gazdasági kincseiből. Hogy baj ne legyen a szívesen közölt lelepleződésből, elöljáróba megírjuk, hogy a Képes Családi Zsidó Lapok haragudta bele a világba ezt a jelmondatot avval a sulyos belcsaládi váddal megtetézve, hogy a budapesti orthodox hitközség vezetése tisztára családi hitbizományi alapon történik. A megrázó helyzetjelentés szerint Freudigerék álláshalmozásban leledzenek az orthodoxia vezetésében, mert a 7 elöljáró közül 5 rokon és az 51 választmányi tagból 22 családbeli. A budapesti orthodox zsidóknak nyilvánvalóan kicsi joguk van a családi politika ellen panaszkodni. Elnökük Freudiger Fülöp, a Pipi. Alelnök Schreiber nagybácsi, a Szmilcsi. Ellenőri testvér Stern, a Munyó. Ilyen kedves beceneveken ismertetik a vallási vezetőket ... Schlézinger a pénztáros unokatestvér. Deutsch a kultuszelöljáró már csak a felesége révén tag a Freudiger családba. A további rokon Sternek közül az egyik főtitkár, a másik rabbi. A többi tag, — ahogy az elkeseredett izraelita tollnok írja, — három családi csoportra osztható, közös Freudiger-központtal. Az idevágó bonyolult titkokat már nem tudjuk felsorolni, s csak annyit jegyzünk fel, hogy Blau, Krámer, Fischer, Herczog, Ungár, Ehrenfeld és Friedmann-alcsoportokra oszlik a továbbiakban a rendületlenül uralkodó Freudiger dinasztia, amelyről zsidó kútforrás állapítja meg, hogy „amikor adni kellett, akkor mindig egynek vették a családot, de amikor tisztségről volt szó, akkor minden tagja külön-külön igényelt vezetőállást ..." Nem rossz politika a Freudigereké, csak ne hirdessenek mást — másoknak ...

Kerecsendi Kiss Márton elbeszélése

Viola a gazdagok országában élt. Fent a hegyoldalon, pompás palotában. Szép volt és fehér s hírét sem hallotta az emberi rosszaságnak. Az illatos, csillogó élet körülfogta, mint ékkövet az aranyfoglalat.

Nem rontotta meg a fényesség. Még nem. Tudomásul vette, hogy érette történik minden. Arra sem gondolt, hogy áttekintsen a borostyánnal befuttatott falakon. Rend volt ez, a gazdagok rendje, hatalmas, szivárványos buborék s Viola boldogan élhetett volna benne, ha el nem jutnak hozzá a másik világ üzenetei.

— Ott élnek, — súgta neki valaki egy éjjel, iszonyodó arccal — ott, a hegy alatt, külvárosok füstjében, sikátorok mélyein s a ligetek bokrai között. Ruhájuk alig van, ennivalójuk se sok és rosszak, nagyon rosszak...

Szegények! Rosszak! Igaz-e vajjon?

Addig vonzották a sötét színek, amíg elhatározta, lemegy közéjük. Meglesi a szegényeket.

Komornája első pillanatban ájuldozott, de végre sikerült őt is hozzálelkesítenie a különös vállalkozáshoz.

Rézitől, a külső cselédtől szereztek ruhát. Viola magára húzta a hitvány kartont. A kitaposott cipőbe is belelépett s kacagott nagyokat. Száját sem festette be s haját is megkócolta.

Így ballagott le Viola, lelkében nagy jósággal, hogy eltanulja a szegény, rossz emberek titkát. Amikor befordult a ligetnél, Benedek, a sánta fuvaros már ott toporgott a sarki hentesnél.

Szomorú, kétkézi ember volt Benedek s hozzája tartozott a szegénység, akár a bőre. Húszért töpörtyűt vett s ami kenyeret adtak hozzá.

Kifordult a hentestől s ment a nő után.

Pilledt volt a liget, sétáló alig akadt. Viola egy csendes padra telepedett.

Benedek is a pad mellett állt meg. A fűre hevert s maga elé tette a vacsorát. Viola nézte, nézte, szép selyemcukor-szemével. Ilyen közelről még nem látott szegényembert.

— Mit nézel? — mordult Benedek.

— Magát — lehelte Viola s reszketett egész belső része.

— Rajtam aztán van néznivaló — mondta a fuvaros egykedvűen s nézett maga elé. Aztán rakosgatni kezdte a kenyeret, töpörtyűt, ide-oda a fűvön. Szertartásosan. Mintha szaporítani akarná.

Csend volt, egy-két gyűrött ember aludt a bokrok aljában. A délutáni fényben ragyogtak a levelek.

Viola már félt, hogy abbamarad a beszélgetés. Nekibátorodott:

— Mit eszik?

— Vak vagy? — s Benedek elébe töri a kenyeret.

— Ezt mind megeszi?

— Még kevés is.

— Kevés? Mért nem vett többet?

— Hülye vagy? — s csaknem mosolygott a sánta fuvaros. — Mért? Hát lopom én a pénzt?...

— Mit dolgozik?

— Ami akad. Kevés most a fuvar. Szén se igen kell. Télen inkább keresek. Haza is jut valami. — S már harap is. — De ilyenkor?...

— Haza?

— Haza. — Megint harap egyet. — A gyerekek is esznek!...

— A gyerekek?

— Uhüm.

— Ezt mért nem viszi a gyerekeknek? — s Viola a töpörtyűre mutat.

— Ezt?...

Benedek megpöcköli a zsíros papírt.

— A félfogukra is kevés volna. Mert vannak ám!... Hogy osszam el nekik? — Hallgassam a bőgést?... — S elsötétedett a nagy darab ember...

— Én is éhes vagyok — tette hozzá, de nem nyult többet a falathoz.

— Mit csinálnak azok a szegény gyerekek? — aggódott Viola.

Benedek szusszantott.

— Elvannak az anyámmal.

S nem kellett már több biztatás. Benedek, a sánta fuvaros kiteregette a gyepen sorsának rongyait. Meg a fajtájáét.

— ...Itthagyott... négy gyerekkel... — Hej, ha megfoghatnám azt a kopasz kófaragót!... Csavargok... Így élünk odaki... Ahogy lehet...

Viola hallgatott. Lelke tavában nagy háborgás csapkodott. Szemét homályosította a fájdalom. Mégis csak igaz: rossz a szegényember! Nagyon rossz.

— Nem vágyik a gyerekek után?

— Mire vágynék? — szólt Benedek s orrát piszkálva, mereven nézett a messzeségbe.

— De a szeretet! A szeretet! — prédikálta a kis Viola, az otthoni színes szappanbuborékok kedves szerepében.

— Keresztanyád térgye — villant fel a fuvaros s röhögött vastagon.

Violából egyszerre kibuggyant a sírás. Micsoda kegyetlen ember! Lelketlen, förtelmes világ! Kár volt elindulni a fényes, tiszta palotából. Csak meg ne tudta volna soha ezt a titkot... Rossz a szegényember... — Sírt benne a sajnálkozás és a félelem. Nem lesz több nyugodt örőme. Teli van szegénnyel a világ... Teli van rossz emberrel a világ... Nincs szívük!... Zokogott keservesen.

Benedek ámult. Közelebb húzódott, lomha mozdulással. Nyugtató, zsákmarta kezét a rázkódó kis vállra tette. Nagy bűnbánat remegett durva szépséggel a hangjában:

— Tudhattam volna... a teremtésit... igazán... szegényke...

Vacsoráját Viola ölébe tette:

— Itt a töpörtyű, kenyér... Mért nem szóltál?... No... megeheted... egyél...

Viola felemelte arcát. Szemében a nyári ég mosolygott. Csak a könnye nem akart elállni. Hullt, hullt, rá a szegény ember sózatlan töpörtyűjére...

L.

Egyed Józsefné, akinek életéről a Magyar Futár **„Egy magyar anya"** című riportja számolt be, újszülött kisfiával, sorban a **tizenegyedik** gyermekével, aki a riport megjelenése után született. **Anya és gyermeke egészségesek és jól érzik magukat...!**

A Magyar Futár szerkesztősége ezúton mond köszönetet azoknak, akik az „Egy magyar anya" és családja sorsa iránt érdeklődve adományaikkal felkeresték szerkesztőségünket és Egyed Józsefékat. Mint az események is mutatják, Egyed Józsefné megérdemelte az érdeklődést...

A japán császár csapatszemlén.

Japán lovasroham Kínában.

KONOYE HERCEG
Japán miniszterelnöke, aki a távolkeleti feszültségben a döntő szót kimondja...

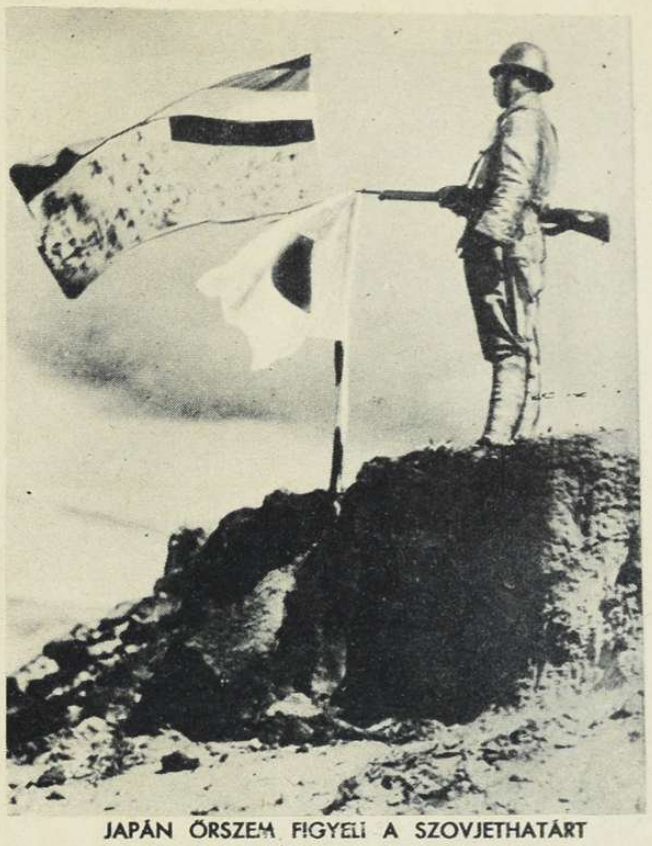

JAPÁN ŐRSZEM FIGYELI A SZOVJETHATÁRT
a mandzsu—külsőmongóliai végeken...

Japán harca az uj világért

A hét legnagyobb katonai meglepetése volt a japán csapatok villámgyors bevonulása Indo-Kínába. Kelet-Ázsia vezető nagyhatalma, Franciaországgal történt baráti megegyezés alapján védelmébe vette a gazdag gyarmatterületet s megakadályozta a demokráciák diplomáciai játékát a tengeri uralom egyik fontos támaszpontján. Heves kitörések, erős feszültség és lázas tárgyalások kísérik Japán akcióját az angolszász világban. **A távolkeleti helyzet komoly...**

Japán katonák elhagyott kínai gyereket találtak a harctéren..

A japán „úszótank" partot ér az átkelés után.

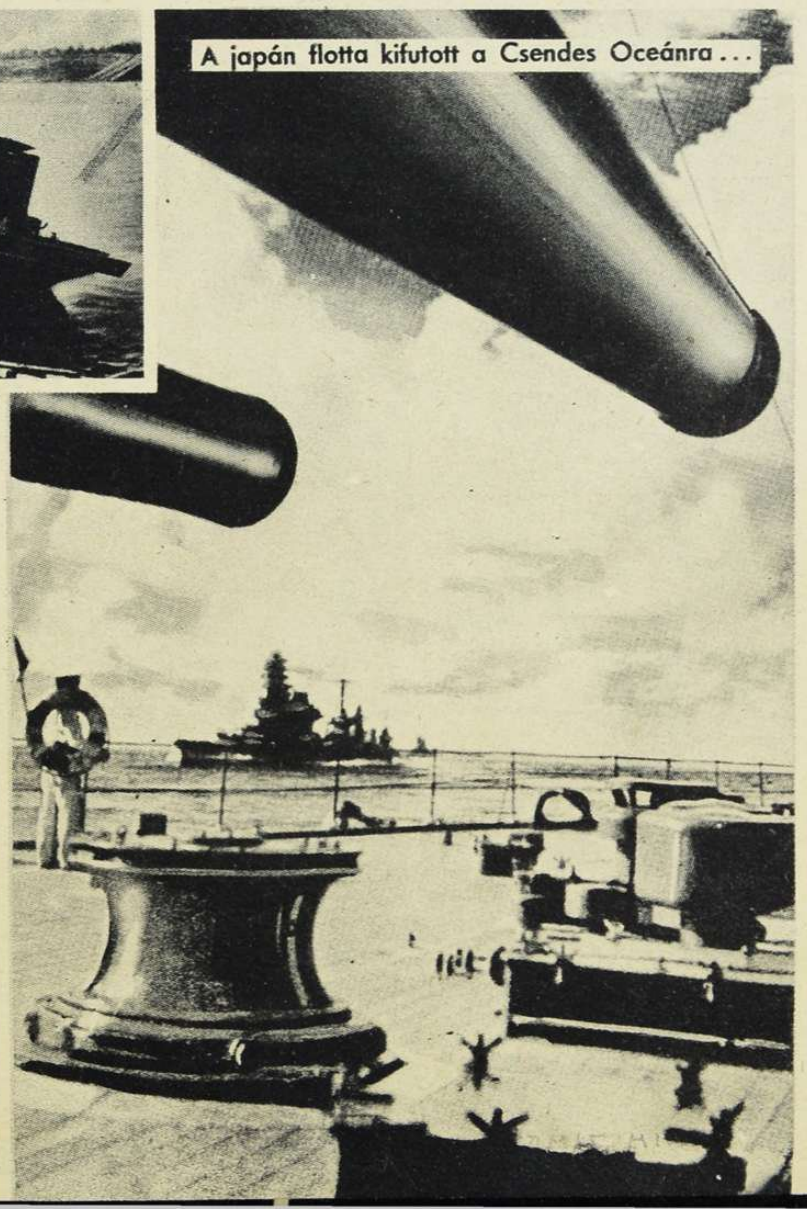

A japán flotta kifutott a Csendes Oceánra...

ROHAM ELŐTT.
A vasútvonal másik oldalán kínai csapatok feküsznek...

Európa a SZOVJET ellen

Spanyol önkéntesek a francia-spanyol határ átlépésekor üdvözlik a német bajtársakat.

A „Danmark" dán szabadcsapat a szovjetfrontra való indulása előtt felvonul zászlója alatt.

A spanyol „Kék-csapat" tagjai búcsúznak indulás előtt.

A Bécsen átutazó olasz önkéntesek üdvözlése a bécsi pályaudvaron.

Luis Arrese, a spanyol Falangista szervezet vezértitkára, aki elsőnek jelentkezett a „Kék-csapat" önkéntesei közé.

Munoz Grande tábornok, a spanyol „Kék-csapat" vezetője. Egyik legnépszerűbb tisztje a nemzeti Spanyolországnak; a polgárháború alatt a Navarra-divizió parancsnoka, aki már az Abd el Krim elleni harcokban is kitüntette magát. A spanyol népfront-uralom halálra ítélte, de fogolycsere útján kiszabadult. Legutóbb a Gibraltár-körzet parancs-

Az első spanyol önkéntesek, a szovjet ellen induló „Kék-csapat" tagjai. Öreg harcosok a bolsevizmus ellen; a spanyol nemzeti harcok idején, mint ahogy a kariukra felvarrt jelekből látszik, mindketten ötször sebesültek meg.

A VILÁGBOLSEVIZMUS BUKÁSA

ÍRTA: RAJNISS FERENC

Szovjetoroszország földjén, a végtelenbe nyúló csatatereken, gyarló képzelőerőnkkel már át sem fogható harcok dúlnak s az embernek, az anyagnak, a technikának és a szervezetnek roppant megütközései hosszú döntésre formálják a világtörténelmet.

A XIX. és a XX. század fegyverre bízott nagy perét vívják a milliós seregek! Az emberi élet töméntelen bonyolult, kúsza és egymásbacsavarodó vonalon halad előre a magasabbrendű szervezeti formák felé s kinek lelke a múlt rabságában fogoly, érdeke, hajlama szerint a legszűkebb mellékösvényt is főútvonalnak hazudhatja, de ezek a sűrű ámítások semmit sem változtatnak azon a tényen, hogy *két évszázad verekszik egymás ellen* minden erejével és hatalmával a keleti háború arcvonalain.

Két különböző alapfelfogás a mindenség, az ember, az élet, a munka és a haladás fogalmairól; két lezajlott forradalom; két szögesen ellenkező világnézet; két kultúra; két óriás, kollektív irányakarat; két termelési és elosztási rend viaskodik egymással a harcmezőkön: — ez az *értelme* a megmérhetetlen áldozatoknak s minden más magyarázat a lényeg elposványosítására törekvő vak egyoldalúság. A dogmatikus megkötöttség kiküszöbölésével az a kérdés, hogy a *bolsevizmus vagy a nemzetiszocializmus fővonalán haladjon-e tovább az emberiség?* A közbeszúrt harmadik és harmincharmadik okoskodó kérdés semmivé zsugorodik a vajúdás lázában.

*

Évezredek bizonyítják, hogy halad az emberiség előre. Kegyetlen volt az út mindig, sok volt a hiábavaló martíromság, a szenvedés, a megpróbáltatás, de fogalma sincs a szörnyű multidőről, a betegségek, az állati munka, a rabszolgasors és a tudatlanság pusztításairól annak, aki az általános haladást nagyképűségből vagy az egyéni sérelmek dühében megtagadja.

Haladunk, részesei vagyunk a mult felgyűjtött nagy örökségének útunk megkönnyebbítésére s még a kolducember is örököse a volt századoknak... *Csak a jövőt nem látjuk soha s ebben a nagy ismeretlenben buzog az ismétlődő hibák örök, fekete forrásvize.* A jövő képét a földi megkötöttségektől szabadon, mámoros örömmel és elrugaszkodással alakíthatja a képzelet bármilyenre, a jövőre bárki felelőtlenül hivatkozhatik, a jövő sokszor a nagy menekülés az úttól, a küzdelemtől, az ideggyöngék mesváras menedéke túlgyakran a jövendő s dús színeinek megcsillogtatása és bekeretezése a tömegek előtt, — *a nyers hatalmi harcok legerősebb lelki fegyvere!*

Sohasem tud a lélekkel és gondolattal megáldott ember elmenekülni a jövőt rajzoló képzetektől s így van ez jól: ez a törvény és a szükséglet a haladáshoz. A szellemi nyugtalanság, az igazságért folytatott konok küzdelem, a meg nem nyugvás lobogó szelleme a történelem kovásza. Feltalálók, felfedezők, tudósok, művészek, harcosok, államférfiak, az emberi fejlődés elöljáró hősei nem az anyagban hittek s nem az aranyért nyugtalankodtak. A csillagok magasságában rejtőző erkölcs és lelkesedés nemesítette meg az embert s társadalmát az önzetlen szolgálat óvta meg a végromlástól. Ennek a nyugtalan erkölcsi ösztönnek érvényesülése az emberi haladás minden időkben. *Van anyag, van önzés, vannak vadállati ösztönök, van mindent szétromboló düh, elkeseredés, van olthatatlan vágy a hatalomért bármi áron és szép magyarázat a megszerzésére, van jogtalan és szívtelen törekvés a mult védelmére és a tehetségtelen uralom megtartására: minden elképzelhető rossz itt él, itt van az emberi társadalom bástyáin belül és mégsem az a megoldás, hogy gyujtsuk fel az egész tábort s ültessük trónra az anyagiasság és az osztályharc törvényét!*

Csodálatos és gyönyörű az ember harca. Egészség, erkölcs, tudás, önzetlenség, eredmény biztathat bennünket a jövőért folytatott küzdelemre, hitek és eszmék győznek a népek és nemzetek életében s aki csak anyagot és betegséget lát maga körül, — *az a legbetegebb ember, vagy a legnagyobb csaló...*

*

A jövőért rajongó nemes emberi ösztönt rontotta és csalta meg közel 100 esztendőn át az ipari forradalom kores szülöttje: *a marxizmus.* Mardochéj-Marx, a rabbigyerek, a Talmúd rideg és európaidegen logikáján felcseperedett tudósnövendék, amikor elérhetetlen távolságokba látta lebegni a német egyetemi tanszéket, fajtájának fanatikus gyűlöletével nekirontott az európai társadalom betegségeinek, kereste-kutatta mindig mások írásaiban a válság megoldását, elzárkózott a könyvek közé s szellemileg a szakállához hasonlóan bozontos, ápolatlan, vad elméletet gyártott: a *Kommunista Kiáltványt,* — nem a kapitalizmus, hanem a dolgozó emberiség megmérgezésére.

Marx mindent feláldozott a történelmi materializmus és az osztályharc ábrahámi máglyáján, *ami nem volt az övé:* a népek és országok belső erejét, a keresztény erkölcsöt, a javító szándékokat s a férfias küzdelmet a jövendőért, mert csak a vörös lángokat akarta látni, a tüzet a társadalmakon, a lázadást s a hatalmat utána, a zsidó messiásvárás torokhangú, könyörgő énekeinek beváltására...

Egy elképzelhetetlen *nemzetközi összeesküvés* faragott, csiszolt a marxizmusból *zárt gondolatrendszert, hamis társadalomtudományt, filozófiát, világnézetet és hatalmi szervezetet az uralom megszerzésére!* Az elzsidósodott kapitalizmus nem tudott bűneitől idejében megszabadulni s a zsidó marxizmus besorozta az ipari munkást a zsidó világuralmi érdekek szolgálatába. *Az elhagyatott munkásnak nem is volt más útja!* Erős érdekvédelem, szakszervezeti és szövetkezeti mozgalom nélkül sovány kenyerét is kiverte volna kezéből a kapitalista fejlődés vihara s a zsidó vezérkar gondoskodott arról, hogy távoltartsa a munkásságtól a nemzeti befolyásokat, hogy a munkások pénzéből megteremtett önvédelmi szervezetekért, *cserébe maradéktalanul elfogadtassa az osztályharc, a hazátlanság és a proletár forradalom elméletét!*

A zsidó csak a nemzetköziségben tűnhetik el a figyelő szemek elől úgy, hogy népi sajátosságait és titkos szövetségét továbbra is megtarthassa. «A proletárnak nincs hazája» — hirdette Marx, hogy a proletár *bárhol* felhasználható legyen. «*A marxizmusban nyoma sincs az etikának*», — mondotta *Lenin* s éppen ezért tartotta jónak a «*hivatásos forradalmárok*» kiképzésére és a gyűlölt cári uralom, minden gátlástól mentes megbuktatására...

A középkori kötelékekből kiszabadított zsidóság csak két pályát ismert testvéri elosztásban: *a kapitalizmust és a marxizmust.* A dúsgazdag zsidó kereskedő degenerált fia szalonkommunista lett. A zsidó tőkés gyöngéd érzelmeket ápolt kebelében a zsidó munkásvezér iránt. Milliomos zsidók palotáiban úgy beszélgettek a forradalomról, mint a kockacukor áremelkedéséről. Az ókonzervatív zsidó a 2. internacionáléhoz húzott, a «haladó» zsidó már a 3.-hoz...

Az évtizedek folyamán a marxizmus szervezetei körül összesereglett az emberiség minden társadalomellenes típusa! A vezérkar felé tülekedett a szellemi alvilág; hiúságukban sérült művészek, írók, költők, professzorok, áltudósok és egyéb szellemi szegénylegények, elcsapott cipőfelsőrészkészítők és zongoristák, bágyadt némberek, tapsért megőrült részvénytulajdonosok, felkerekedett munkás alvezérek, mindenre elszánt kalandorok, ügynökök, akiknek mindegy volt, hogy mit árulnak, forradalmat vagy textiliát, nagyravágyó sakterek, berekedt zsidó kántorok, enervált senkik, — az idegeiket borzolni —, bizonytalan, sötét exisztenciák, zsaroló zuglapok szerkesztői, konjunktúralovagok, csődbejutott üzletemberek, szökevény katonák, s minden ütődött, csapott, betegesen hiú, zagyvaértelmű ember felcsapott szocialistának és kommunistának. *A világháború vége felé egész Európában készen állott az uralomra ez a tökéletesen elzsidósodott, pathologikus elemekkel bőven megtömött marxista vezérkar, amelynek végső céljaiban már csak eszköz volt a munkásság s forradalma csak gyilkosságokba, rendetlenségbe és pusztulásba szakadhatott...*

*

Lenin jegyzeteiben így szerepel az osztályharc levezetése: «*Matematika* = plusz és mínusz. *Mechanika* = hatás és ellenhatás. *Fizika* = elektromosság a két póluson. *Kémia* = atomok kötése és bomlása. *Társadalomtudomány* = osztályok harca...

Ez a leegyszerűsíteti marxizmus! Ez a jeges, zuzmarás, hideg zsidó világszemlélet, az ember alárendelése a maga által felfedett természettudományi tételeknek: a tudományos csalás s az embervezetés becstelensége. És ebben az életszemléletben nincs semmi különbség a marxizmus harcra megosztott táborai között. *Aki a történelmi materializmus és az osztályharc tanát elfogadja, az zsidó mérget vesz be és mérgez!* Ahol pedig ennek a világszemléletnek hívei uralomra kerülnek, *ott csak az történhetik, ami Szovjetoroszországban történt,* akármilyen mérsékeltnek vallották magukat a marxisták gyöngeségük korszakában... *Az elmélet kötelez, a világnézet beteljesülésre tör s kétféle marxizmus nincs.*

Lenin harsányan vádolta *Kerenszkit,* hogy a hadseregbe a fronton bevezette a halálbüntetést. A jövőbe nem látó tömeg zajosan tombolt örömében ennyi szelídség láttán. *Egy hónap mulva Lenin volt az úr s megkezdődött milliók lemészárlása!...*

Kohn-Kun Béla is megindítóan panaszkodott a katonai hatóságok szigorára a szökevények kezelésében, de a kommunizmus alatt csürhéje ártatlan embereket végzett ki. A pacifizmus jelszava sehol sem tudta megakadályozni a vadállati, a fölösleges, a szadista gyilkosságokat; a marxizmus nevében öltek és raboltak mindenütt, ahol a kommunizmus felülkerekedett. Nemcsak Szovjetoroszországban ömlött át a marxista elmélet *a bolsevizmus gyakorlatába, hanem mindenütt, ahol a fegyver és a hatalom a kezükbe jutott.* Az osztályharc véres felvillanásainak egy a kezdete, a formája, a következménye és a romlottsága az öt földrészen, mert egyvonású a marxista vezetőség mindenütt, *a világbolsevizmus sajátos összetételű vezérkarában!* A szelídségi tüneteket egyedül az ellenállás és a kemény visszaütés mértéke okozza... Van szelíd bolseviki is, ott, ahol fogják. Van hazafiaskodó marxista is, ahol már ártalmas az egészségre a nemzetköziség... Még az is valószínű, hogy Szovjetoroszország lázas rángatódzásaiban, egyes vezetőemberek megpróbálták az uralom átállítását elviselhető emberi alapokra, de a kísérlet nem sikerült, mert minden rendszer csak önmagát adhatja s nem lényegének ellenkezőjét...

*

Rajta a vérvád a marxista osztályharc elméletén, hogy kirobbantotta a vérengzéseket, a terrort, a gyilkosságokat s rákényszerítette sok ország vezetőségére az egyedül hatásos nyers, megtorló intézkedéseket. Ebben azután nincs helye a vitatkozásnak, mert minden «*fehér*» intézkedés csak *következménye* volt a «*vörös*» banditizmusnak. A legelemibb emberi jog a védekezés s ahol az elkorcsosodott polgári uralom nem tudott véget vetni a terrornak, vagy ahol a szociáldemokrata vezetőség gyöngéd szemrehányásokkal próbálta megfékezni a kedves «*elvtársakat*», ott az életerős *nacionalizmus* elsöpörte a fórumról a marxizmussal szövetkezett demokráciát is. Így történt a nagy változás Olaszországban, a német birodalomban és Spanyolországban.

Egyetlen tenyésztelepe a gyakorlatba átültetett marxizmusnak Szovjetoroszország maradt, *a zsidóság főfészke,* a természeti kincseiben dúsgazdag birodalom, *a «szocialista tanácsköztársaságok szövetsége»,* 21,200.000 négyzetkilométer területen, — 180 millió holt lélek fölött. Huszonnégy esztendő nagy idő s a szovjet mindennap megígérte a világnak a *munkásparadicsomot.* Az ígéret teljesítésére kiirtották a középosztályt, állati sorba süllyesztették a parasztot, robotmunkára fogták az ipari munkást, puskacső elé állították a nemzeti gondolat harcosait, leverték a piszszenést is s a birtokba vett föld és nép kincseivel felépítették a *világforradalom hadseregét.* Semmi sem volt elég a szovjet urainak, sok-sok milliós hadsereg kellett tűzzel és vassal továbbterjeszteni a «munkásparadicsom» áldásait. A kultúrbolsevizmus megszállottjai, akik a nyugaton minden hibát, bűnt és mulasztást olyan vad emberszeretettel kipellengéreztek, csodálatos módon csak szépet, jót, nagyot és nemeset láttak a szovjet halálországában. *Egyetlen uralmi rendszernek sem volt a történelem kezdete óta annyi önkéntes ügynöke, házalója, kémje és propagandistája, mint a szovjetnek!* Szerte a világban, szabadkőművesek, zsidó írók, művészek és hivatásos forradalmárok, jóindulatú demokraták, liberális tőkések és uralmat sóvárgó akarnokok hirdették nyíltan és titokban a szovjet dicsőségét s amikor az orosz pusztákon százezrek hullottak el az éhínségben, selyemharisnyás, túltáplált zsidó némberek Sztalin-táncot jártak New York örjöngő kommunista tömegei előtt... A *Komintern* arannyal lázított Délamerikában, Ausztráliában, az afrikai négerek között, az európai országokban és az ázsiai térben. A zsidó messianizmus körülrajongta a barbár hordákat, rokonszenvtüntetéseket, vérbeszakadt lázadásokat szított céljai elérésére s avval sem törődött, hogy *a szovjet önmagával sem tudott megbékülni* s rövid időnkint világot elámító vérfürdőket rendezett saját soraiban.

Egy ősrégi orosz monda szerint, — elérkezik egyszer a «*névtelen állat*» uralma... Itt bomlik ki előttünk a harcok fergetegéből a névtelen szovjetállat, amely 24 évvel ezelőtt pontosan úgy intézte el áldozatait Mitauban, Kievben, Rigában, mint a mostani visszavonulás széles területein. Akkor bűntetlenül történhetett minden, ma azonban megtorlást kongat az óra. *Marx elvetélt zsidó forradalmát felszámolja az európai nemzeti forradalom s a világbolsevizmus kalandorait véglegesen leszorítja a becsületes életküzdelmek teréről. A marxizmus napjai megszámoltattak. Bolseviki gyakorlat nélkül elsorvad a hozzátartozó elmélet...*

*

A dolgozó munkásnak édes-kevés köze van a bolsevizmus bukásához. A munkás nem bukhatik meg, csak feljebb léphet az emberi méltóság történelmi lépcsőzetén. Rendeltetése, hivatása szorosan hozzáköti nemzetéhez s a nemzetköziség bukott álmai helyén be kell rendezkedjék az új életre, sorsának és küzdelmeinek észszerű, józan irányításával. A marxista szervezetek helyére a XX. század korszerű *munkáskamarái* lépnek, védeni az eltulajdoníthatatlan emberi és szakmai jogokat, biztosítani a tisztességes részesedést a nemzeti termelésből s felépíteni a népi szociálpolitika hatalmas épületét, amelyből egyetlen dolgozó sem maradhat ki. A technika rohamos fejlődésében és a nemzeti tervgazdálkodásban az ember ura lesz végre a gépnek, nem szolgája s ebben a felszabadító folyamatban a munkás elfoglalhatja az őt megillető társadalmi rangsort. A munkás nem vágyakozik úri parolára, *csak a maga helyére.* Emberi életet, családi biztonságot, kulturális lehetőséget, egészséges lakást, tisztes bánásmódot s megbecsülést joggal kíván a dolgozó s az újjászervezett Európában, a munkaállamok békés, termelő rendjében teljesülhet is a természetes munkáskívánság. Csak a nemzeten belül szüntethető meg az *osztály* felfelé és lefelé egyaránt, hogy helyet adjon a munkafeladatok tervszerű rétegeződésének abban a lelkes szervezetben, amelynek rendjét és igazságát a közerkölcs szabályozza.

Egyik nemzetnek sem hoz megváltást ingyen és bérmentve a másik! A szemünk előtt pedig le egy megbomlott kor és egy csődbe vert világnézet tragédiája: tanuljunk belőle közös jóakarattal, nézzük végig figyelmesen a véres képekbe rögzített filmet s keressük meg *a magyar utat* munkával, szellemi törekvéssel és mélységes hittel, hogy megérdemelt jövő legyen a miénk...

A felcsúr MANGODA, a madridi szovjetanarchista terrorista elnöke.

THORES, a francia kommunisták vezére.

ADLER FRIGYES, Sturkgh osztrák miniszterelnök marxista zsidó gyilkosa.

KUUSINEN a finn kommunisták vezére, aki Szovjetoroszországba emigrált.

HERSCHEL JAGODA szovjet népbiztos. Elvtársai kivégeztették...

KRISZTUS SZOBRÁNAK LÖVETÉSE A MADRIDI ANGYALDOMBON.

„A kommunista hordák a karmelita apacák kolostorának sírboltjából, a halottakat közszemlére állították ki..."

A SPANYOL VOROSOK MEGVAKÍTOTTÁK FRANCO KATONÁJÁT...

Véresre verik a kommunisták Madrid rendőrfőnökét.

LUBBE holland kommunista, aki a német parlament épületét felgyújtotta.

LEVINE-NISSEN, a münchen „szovjetkormány" tömeggyilkos zsidaja.

LUXEMBURG RÓZA, a németországi kommunizmus gyilkosságokra bujtató zsidó vezetőnője.

HOLLAND-ZSIDÓ kommunista vezér.

ROSENBERG MÓZES, a tömeggyilkos zsidó szoviet államtitkár, aki Spanyolországban irányította a kommunista terrort.

PEDRO RICO, Madrid volt kommunista polgármestere. Szép fiú...

Vörös front, Loew elvtárs vezetésével...

A ZSIDÓ JOYGI HERCOG SZERVEZI A KOMMUNIZMUST...

KLEBER-FEKETE [illegible]

...ni József, a magyar hóhér.

SZAMUELLI-SÁMUEL TIBOR, A VÉRESKEZŰ ZSIDÓ HÓHÉR.

FRANKFURTER DÁVID, Gustloff zsidó gyilkosa.

GOREFF-ROSE-SZKOBLEVSZKI szovjetzsidó, aki több száz ezer kínai lemészároltatásáért felelős.

„ALI" HÖHLER, — Horst Wessel gyilkosa a tetovált alvilági kommunista, politikai briganti.

KOMMUNISTÁK FELGYUJTOTTÁK AZ IGAZSÁGÜGYMINISZTÉRIUMOT.

KOMMUNISTA FELVONULÁS.

A MARXISTA-KOMMUNISTA NÉPFRONT KIHIRDETI AZ ALTALÁNOS SZTRÁJKOT.

OMMUNISTA LÁZADÁS HALOTTAKKAL ÉS SEBESÜLTEKKEL

AN KOMMUNISTA NŐI KÜLDÖTTSÉG INDUL MOSZKVÁBA.

ÖSSZESZEDIK A KOMMUNISTA ZAVARGÁS VEZETŐIT.

NÉGER SZÓNOK A ZSIDÓK ÁLTAL SZERVEZETT KOMMUNISTA GYÜLÉSEN

A KOMMUNISTA INTERNACIONÁLÉ ÉVI KOZGYÜLÉSE MOSZKVÁBA

A VÖROS RÉMURALOM CSONDRE INT.

AUSZTRÁLIAI KOMMUNISTÁK ÜDVÖZLETE A SZOVJETNEK.

KOMMUNISTA NŐ SZÓNOKOL A LONDONI HYDE PARKBAN

A KULTÚRBOLSEVIZMUS MOSZKVAI TALÁ... BERNHARD SHAW és CSALAT...

AMERIKAI NÉMBEREK ÜNNEPLIK A SZOVJET 4 ÉVES TERVÉT NEW YORKBAN, TISZTA ZSIDÓ VEZETÉS ALATT!

KOMMUNISTA ROMBOLÁS.

KOMMUNISTA TÜNTETÉS.

Missky professzor, angol kommunista.

ROSENGOLZ szovjet népbiztos. Elvtársai kivégeztették . . .

HARRY BERGER—EWERT, a brazíliai kommunizmus zsidó vezére.

HEINZ NEUMANN, egy dúsgazdag berlini zsidó fia, Sztalin bizalmasa, a „kantoni tömeggyilkos . . .“

ZINOVJEV szovjet népbiztos. Elvtársai kivégeztették . . .

ORLOV szovjet admi... Elvtársai kivégeztette...

Prága:

A CSEH HÍD a szovjet és Franciaország között. Ilyen óriás plakátokkal izgatták a cseh kommunisták Németországot.

AZ UTCA A KOMMUNISTÁKÉ!

DR. EDUARD BENES A KLIM VOROSILOV

Svět Sovětů

A MÉG JÓKEDVŰ BENES VOROSILOVVAL MOSZKVÁBAN 1935-BEN.

CSEH KOMMUNISTA NOK EGYENRUHÁBAN . . .

LENIN.

Kiev:

GYÖZÖTT A SZOVJET!

BONCS-BRUJEVICS „professzor", Lenin zsidó sógora, a Komintern rádiófőnöke

TUCHACSEVSZKI szovjet marsall. Elvtársai kivégeztették . . .

BLUCHER szovjet marsall. Elvtársai kivégeztették . . .

A. RADEK, LUNACSARSZKI, LADY ASTOR hírhedt szovjet könyvkiadó.

Shanghai:

KIVÉGZÉS A NYILT UTCÁN.

NŐI ZÁSZLÓALJPARANCSNOKOK A KÍNAI VÖRÖS HADSEREGBEN.

MONGOL KOMMUNISTÁK MOSZKVÁBAN.

EGYSZERŰ HALOTTSZÁLLÍTÁS A SZOVJETBIRODALOMBAN AZ ÉHINSÉG IDEJÉN . . .

CHAIM GOLOSCSEKIN, a jekaterinburgi cárgyilkos zsidó.

KIROV szovjet népbiztos, a leningrádi helytartó, Sztalin jobbkezc. Ismeretlen tettes lötte agyon . .

KOLLONTAI asszony, a szovjet hirhedt követnője.

BOGROV, STOLIPIN gyilkosa.

SIMONOVICS ÁRON, Raszputin kitartója és a bolsevizmus előkészítője Oroszországban. Dúsgazdag kereskedő volt . . .

JEGOROV szovjet marsall. Elvtársai kivégeztették.

RIKOV szovjet népbiztos. Elvtársai kivégeztették . . .

SZVERDLOV, A CÁR GYILKOS ZSIDÓ

A magyar kenyér ünnepe

Szabadka városa a felszabadulásnak és az őshazához való visszatérésnek felejthetetlen örömét a magyar kenyér ünnepének aranyló búzakalászaival koszorúzta meg. Életünk szépsége, munkánk áldása s népünk ereje bomlott gyönyörű színekbe ezen az ünnepségen: összesereglett száz gyönyörű tájáról az országnak a földjét művelő magyar testvéri találkozóra s egymáshoz hajlott a sok szív, mint a karcsú búzaszálak a végtelen vetésben... Az első kenyeret szegte meg Magyarország Kormányzója, a puha, fehér kenyeret, termőföldünk kincsét, avval a magyar kívánsággal, hogy jusson belőle bőségesen mindenkinek... Milyen szép, tiszta, rendes, művészi ízlésű, rátarti, jómozgású és szíves a magyar föld népe! Nemzetének hozta Szabadkára a kenyeret s boldog ünnepében feltárta évezredes lelkét, amelynek parányi, elmúló részei vagyunk mindannyian...

Dobó József horgosi gazda átnyújtja a kenyeret a kormányzó úrnak.

A bácskai aratókoszorú.

A kormányzó úr elbeszélget az ünnepély résztvevőivel.

Doroszlói bokrétások.

A legkisebb táncospár a Gyöngyös bokrétán.

HORGOS SZÉPE.

A kalocsai lányok Gyöngyös bokrétája.

Átnyújtják a Kormányzónak az aratókoszorút.

A bácskai lányok az aratókoszorúval.

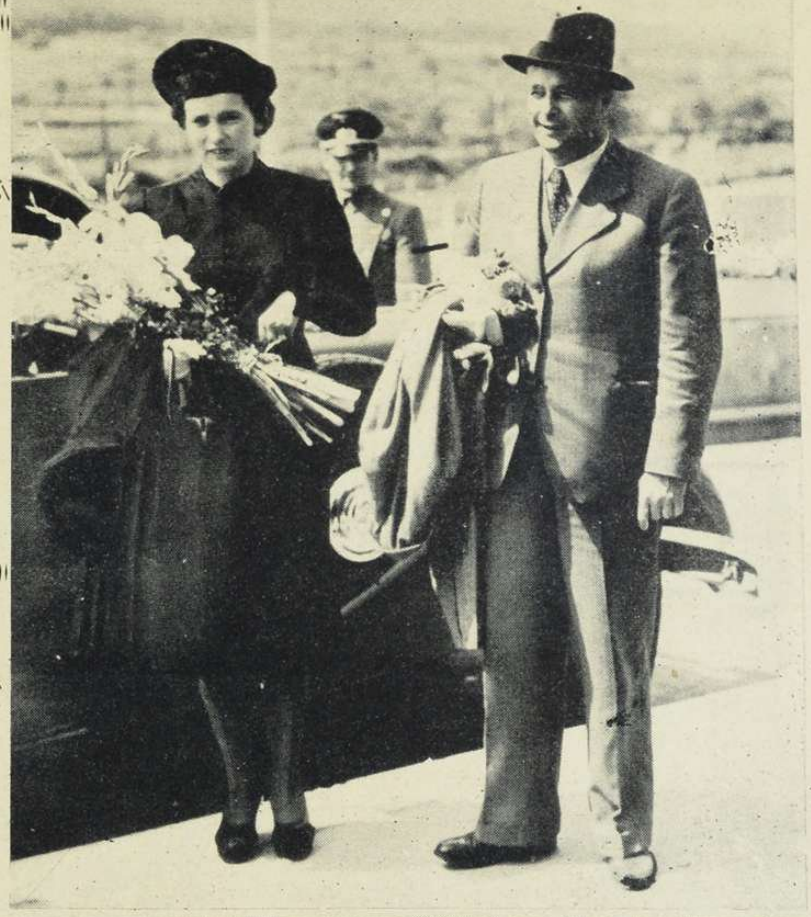

VON JAGOW, az új budapesti német követ megérkezik a fővárosba.

Von Jagow német követ feleségét virággcsokorral fogadják a repülőtéren.

Díszes emelvényen hozzák a bácskai szöttes kendővel letakart úi kenyeret.

A hazatért bukovinai székelyek bokrétás ünnepe.

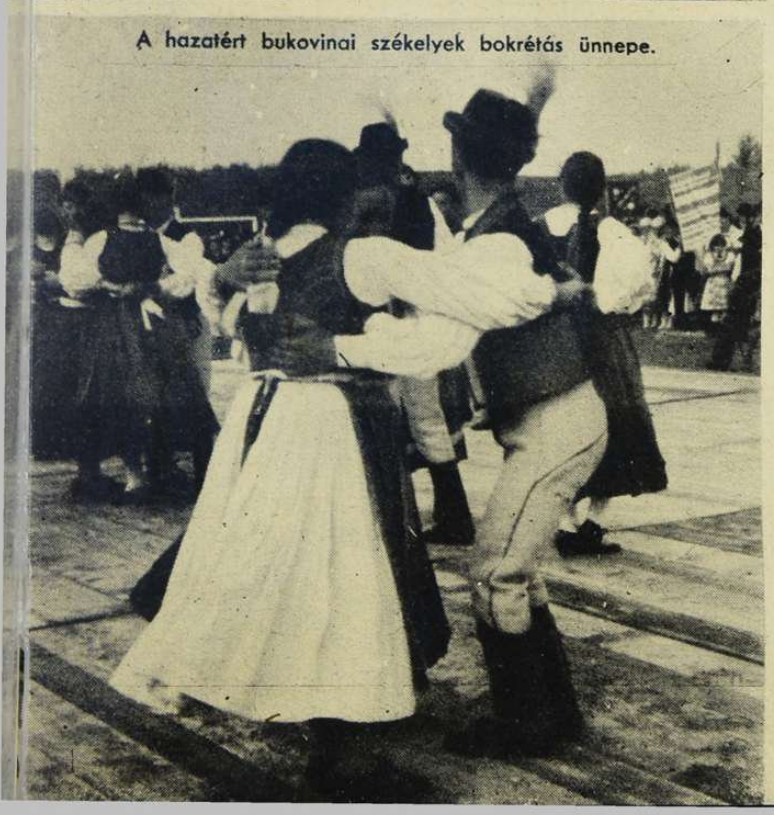

Erdődy Mihály fotói

BAJTÁRSI SEGÍTSÉG A HARCTÉREN.

Elfogott vezénylő szovjet-tábornok.

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK ÉS

A keleti háború hatodik hetébe fordult az idő. Szűkszavúak a befutó hivatalos jelentések s csupán a helyzet kedvező alakulásáról adnak számot, de a katonásan rövid híradások mögött égigzengő ágyúdörgésben dühöng a döntő csata.

Észak-déli irányban 1500 kilométer az előrelendült arcvonal s nyugat-keleti irányban már 700 kilométer mélységben harcolnak a szövetséges hadak. *Moszkva* bombázása tüzet borított a vörös fővárosra, feldúlta az összekötő vonalakat s megzavarta a maradék rendet; — *Odessza* fölött csak az utolsó napokban jelentek meg a német bombázók és súlyos támadásokkal jelezték, hogy merre fordul a seregek útja...

A demokráciák barátai örülnek természetesen a harsonás különjelentések szüneténck s buzgón összevarrják reményeik rongyait. A suttogó propagandának azonban csak strucemadaras jellege van, mert *a nagy ellenséges rádiók is hallgatnak* s a sok csúfos kudarc után nem kockáztatják meg a szovjetgyőzelmek hazugságát. *A moszkvai rádió elhallgatott* s csak szórványos rövidhullám-adások bíztatják leginkább angolul a baráti demokráciákat a végső győzelemmel. A szovjet azonban az újdonsült szövetségeseket is megijeszti szemérmetlen nagyzolásaival, amikor jelenti, hogy a vörös páncélosok ragyogóan bebizonyították fölényüket a német harckocsik megfutamításában s ahol a szovjetpáncélosok már nem tudták utólérni a futó ellenséget, ott az utólérhetetlen szovjetrepülők bombázták darabokra a németek silányminőségű gépeit... Csak azt nem érti a nehezebb felfogású, egyszerű katonaember, hogy miért futnak a megvert fránya németek állandóan — előre s miért szorul a «győző» csalhatatlanul — hátra?... Valami egészen új stratégia bontakozik ki ezekből a nagyhangú szovjetjelentésekből, amelyek értelmét egyelőre a Kreml pompás termeiben sem ismerik...

Rendkívül jellemző a lelki beállítottság különbözőségére az a tény, hogy a *német katonai szakértők* sohasem esnek dicsekvő túlzásokba és nyíltan feltárják a mutatkozó nehézségeket is. Csak ez a módszer európai és becsületes s csak az ilyen őszinte magyarázatokból érzi ki az értelmes ember a megnyugtató igazságot.

A szovjetarcvonalakon sokkal nagyobb akadály az előnyomulásban *a terepnehézség*, mint bármelyik eddigi harctéren. *Az embert és a gépet az orosz terep végső próbára teszi.* A Baltikumban, Rigán túl, óriási erdőkön át vezet a seregek úttalan útja Leningrad felé s ezekben az erdőkben a süppedős mocsarat a legtűzőbb nyári nap sem tudja felszárítani. A *dünaburgi* felvonulási terület is tele van tavakkal és ingoványos mocsarakkal. A *fehérorosz* területen ilyenkor puskaporszerű por lep el mindent, szörnyű a forróság, nyílt a terep, végeláthatatlan gabonatáblákban folyik a harc s a beásott gyalogság csak akkor látja az ellenséget, ha egyszerre ugrik fel vele...

A *Pripjet-mocsarak* kettőbe osztják az arcvonalat s képtelenség átvonulni rajta. Száz és száz kilométeren nincs egyetlen műút s ha lezuhog a nyári eső, sártenger lesz az egész szovjetvilág, amelyben a puha talaj siklasztja, süllyeszti és marasztalja a nehéz gépeket. A balti államokban még maradt néhány jó út a régi világból, egyébként az egész keleti fronton csak egy igazi műút van, a *Minszk—moszkvai* autóút. A csapatok elszállásolása is embertelen akadályokba ütközik. A szovjetparadicsomban csak szennyes, piszkos, bűzhödt fabarakok óvják a katonát, azokban pedig még felhőszakadáskor sem hajtja le a fejét a német és a magyar katona...

MÖLDERS ALEZREDES A VASKERESZT ELSŐ OSZTÁLYÁVAL KITÜNTETETT KATONÁJÁNAK GRATULÁL.

Az erdők átfésülése lassú, nehézkes katonai feladat, pedig a komitácsi harcmodorhoz szoktatott ellenséges osztagokat nem lehet a menetoszlopok hátába hagyni. *A terep meglassítja az utánpótlást; a jó hadvezetés nem kockáztat semmit ok nélkül s a villámgyors előnyomulások után is, először legyőzi a hátrahagyott nehézségeket, biztosítja az utánpótlás folyamatosságot s azután tör újra előre.* Nincs semmi szükség a látszatra és a tetszetős győzelmekre. Az óriás henger ritmikus mozgását kell biztosítani, a törzs haladását és verhetetlenségét, minden komoly visszavágás meghiusításával. *Ma már egészen bizonyosnak látszik az, amit előző számunkban írtunk, hogy a német hadsereg tervszerűen, szándékosan magára vonja az egész szovjet haderőt, belemarkol, nem engedi el, nem hagyja visszavonulni új állásokba, a bomlott sorok rendezésére, hanem döntő birkózásra kényszeríti és végleges leszámolásra!*

A döntés egyszeri kierőszakolása pedig nem könnyű feladat! Csak most derült ki, a harcok tüzében, hogy mire készülődött a szovjet s hogy mi lett volna Európa sorsa, ha tétlenül bevárja a világforradalom hadseregének támadását. Az egyik legkiválóbb német ujságíró, *Carl Megerle* írja: «*A bolsevizmusnak sikerült a legelmaradottabb emberi barbárság és a legmodernebb technika egyesítésével olyan anyagi és katonai hatalmat felépítenie, amelyet a szakértők sejtettek ugyan, de sejtésüket a valóság messze felülmúlta. Moszkva az egész világból egybehordta a modern technikai találmányokat s olyan hadigépezetet teremtett, amely ma is európai életveszedelem, de néhány esztendő mulva, mint a lavina, maga alá temette volna egész Európát...*»

A roncsok, a harckocsik és a repülőgépek ezrei s a széttört *Sztalin-vonal* bizonyítják, hogy egy meglepett, a mostani háború végefelé elgyöngült Európát a szovjet tényleg vörös karmai közé keríthetett volna. Nem hiába mondta Sztalin olyan cinikusan, hogy a német-szovjet megállapodás csak a katonai előkészülésre volt jó... *A Sztalin-vonal romjai ma már pontosan elárulják a lázas fegyverkezés évgyűrűit.*

Amikor a szovjet bevonult Lengyelországba s megszállotta az ingyen kapott országrészt, akkor kezdődött

ELFOGOTT SZOVJETKOMITÁCSIK.
A német katona megütközve nézi a fegyverforgató szovjetnőt.

Könyörgő, riadt szovjetfoglyok képe.

UJ FORDULATOK

meg a Sztalin-vonal új megerősítése! Igen sok *féligkész* erődítményt foglaltak el a szövetséges csapatok s az elfogott tisztek vallomása szerint az erődvonalakat már *háromnegyed évvel ezelőtt* hadi készenlétben szállották meg a külön kiképzésű egységek... *A Sztalin-vonal lett volna a vára a Balkán, Magyarország és Németország felé elinduló seregeknek...*

A szovjet a világtól tökéletesen elzárva tartotta katonai emberanyagát, — a tiszteket éppen úgy, mint a legénységet. Az európa-idegen tisztikar fanatikusan hitte, hogy kiképzése és fegyverzete felülmulhatatlan s hogy nincs erő, amely megállhat a vörös hadsereg előtt. Ez a zárt szellemiség a terrorral és a politikai biztosok kitanításaival együtt megmagyarázzák az elkeseredett ellenállást s utána a hirtelen letörést.

Minden nagyobb szovjetegység véres és hatalmas ütést kellett kapjon, mielőtt a kegyetlen valóságra ráébbent s ezeket a riasztó ütéseket csak a harcedzett német hadseregtől kaphatta.

Az egyik hadijelentés megemlítette *Rothenburg* ezredest, aki elfoglalt egy hidat 82 szovjet páncélos harci kocsi megsemmisítésével. Az ilyen példák félemlítették meg először a vörös hadsereget s hullámoztatták tovább a csüggedést, ami ellen a hadvezetőség példátlanul szigorú és elrettentésre állandóan kihirdetett halálos büntetésekkel védekezik.

A kisebb részletjelentésekből nyilvánvaló, hogy a keleti háborúban szakadatlan a heves ütközetek sorozata.

Sallánál a felgyujtott, égő erdőkön, a parázsló üszkös facsonkokon át törtek előre az egyesült finn-német csapatok. A *kievi* térségben egész szovjet ezredek semmisültek meg, *Magilov* környékén hadosztályok pusztultak el, *Esztországban* milliós szovjetsereg vergődik a bekerítés acélgyűrűjében s a *neveli* körzetben a körülfogott szovjeterők maradványai lerakták a fegyvert. *Ukrajnában átokvert utakon, zuhogó esőben folyik a makacsul védekező ellenség üldözése s ezen a szellemi és testi erőt, egyéni kezdeményezést, szívósságot és lendületet követelő harci szakaszon különösen kitűnnek a magyar csapatok, büszkeségére az egész magyar nemzetnek.*

A két legnagyobb csata valószínűen Zsitomir körül és a Szmolenszktól északra fekvő térségben dühöng, — az első Kiev, a második Moszkva és Leningrad sorsának megpecsételésére. A városfoglalás nem öncél s a szövetséges csapatok nem keskeny utat keresnek Kiev, Moszkva és Leningrad megszállására, hanem széles és szabad arcvonalon akarják elérni a szovjet-uralom főfészkeit, a bolsevizmus megdöntésére.

SZTALIN JAKAB NÉMET FOGSÁGBAN.

„Hülye parancsnokságunk miatt csődöt mondott a hadsereg... Hadosztályunk maradványait is szétverték, — mindenki elfutott, — magamra maradtam, — a tüzéreimből egyet sem láttam, — láttam azonban, hogy körülfogtak, — erre azt mondtam, — megadom magam..." Ez a vallomása Sztalin legidősebb fiának, amiből is nyilvánvaló, hogy okos ez a Sztalin-fiú és szépeket beszél a papája hadseregéről...

Becsületes segítség a sebesült ellenségnek.

A KREML.
A Moszkva ellen megindított légitámadások során a Kreml környéke tűzbeborult.

HARC A CSATORNA FOLOTT.
A lelőtt angol Bristol-Blenheim roncsai egy német gyorsnaszád fedélzetén.

AZ EL KANTARAHI ANGOL KATONAI TÁBOR A SZUEZ-CSATORNA MELLETT.
A repülőtámadások után bizonyos elváltozások következtek be az épületek és raktársorok között.

A szmolenszki csata rövidesen befejeződik. A bezárt szovjetkötelékek minden kitörési kísérlete meghiusult, az ellentámadások rendkívül véres veszteségekben összeomlottak s a kör tarthatatlanra megszűkült és egymáshoz préselte a szovjetcsapatokat... *A három legfontosabb szovjetváros feladásában nem lesz nagy az időköz...*

Említésre méltó, hogy az elfogott szovjetcsapatok létszámában aránytalanul emelkedik a fegyverrel tetten ért *nők száma* s hogy a szovjet feltűnő hírveréssel próbálja a nemzetközi életben előkészíteni *a gázháború megindítását*...

A nyugati arcvonalon az angol légitámadások sorozata, az elszenvedett súlyos veszteségek után *inkább csökken, mint növekszik.* A szovjetháború megindulása óta, a segítséget és tehermentesítést ígérő Anglia közel 500 vadász- és harcigépet veszített, anélkül, hogy a német haditermelést és a háborús forgalmat meg tudta volna zavarni. A német haderő most már megszokott pontossággal elsüllyeszti *a havi háromnegyed millió* tonna angol hajóürt, bombázza Anglia iparvidékét, a kikötőket és Londont is, ha az angol repülők szándékos károkat okoznak a civil német lakosságban...

Északafrikában változatlan a helyzet. A *tobruki* kitörések a szokott módon lezajlanak eredménytelenül s a *szollumi* szakaszon erősödik a tüzérségi tevékenység.

A Földközi-tenger középső részén az olasz légi kötelékek dicsőséges csatában óriási károkat okoztak az angol kereskedelmi hajózásnak és a haditengerészetnek. Az olaszok elsüllyesztettek a felfedezett hajókaravánból egy 15.000 és egy 10.000 tonnás gőzöst, egy 10.000 és egy 8000 tonnás cirkálót, egy nagy hadihajót és két torpedórombolót s bombákkal eltaláltak egy csatahajót, két cirkálót és egy torpedórombolót. A kifejlődött légi harcban, három elvesztett géppel hét ellenséges repülőgépet lőttek le s *ebben a csatában hosszú időre biztosították az olasz fölényt a Földközi-tenger középső szakaszán.*

Málta szigete fölött és a Szuezi csatorna partján gyakran megjelennek a német és az olasz repülők s lehullatják a különféle ürméretű gyujtó- és robbantóbombákat a katonai célpontokra.

A hét folyamán újra kiélesedett a nemzetközi helyzet! Japán szövetségi megegyezéssel megszállta Indokinát. Amerika befagyasztotta a japán követeléseket s Anglia sietett követni a jó példát. A Csendes Óceán vizét felborzolta a vihar... Vichyben már hetek óta suttogtak arról, hogy Anglia az áruló *de Gaulle* tábornok mozgalmát erősíti s Indokínában próbálkozik egy második szíriai hadjárat előkészítésével. *Thaiföld* és *Kína* felé akarták a titkos szolgálat ügynökei megnyitni az utat az angol-szász fegyverrakományoknak. Franciaország most idejében határozott s Indokína védelmét Japánra bízta. *A következmények egyelőre kiszámíthatatlanok. Az amerikai sajtó felégetett hidakról beszél...*

Délamerika helyzete is válságos. A zsidó-szabadkőműves-demokrata agitáció és az angolszász megfélemlítés, a demagógia és a pénz, a politikai és a gazdasági terror boszorkánykonyhája lett Délamerika területe s a hamisított boliviai levél, amelynek segítségével a *la pazi* német követet kiutasították állomáshelyéről, csak jámbor csiny abban a robbanásra feszített összeesküvésben, amely a latinamerikai békét fenyegeti. Egyes országok még tiltakoznak s védik függetlenségüket, de ki tudja megmondani, hogy mi történik velük holnap?

A diplomáciai fronton próbálják meg a bekerítést azok, akik a csatatéren győzni nem tudtak s akik elvakultságukban inkább átengednék egész Európát a szovjet zsákmányának, semhogy bűnüket és tévedéseiket a béke érdekében beismerjék...

Pontosan 15 centiméter! A tönkretett szovjetpáncélos ágyújának hivatalos megvizsgálása.

A lelőtt Rata csodálatos „állásfoglalása".

Magyar levél a Szovjet-földről.

AMERIKAI ERÖSITÉS
a Bermuda-szigeteken

A fontos tengerészeti támaszpontokra egymásután érkeznek az amerikai csapatok.

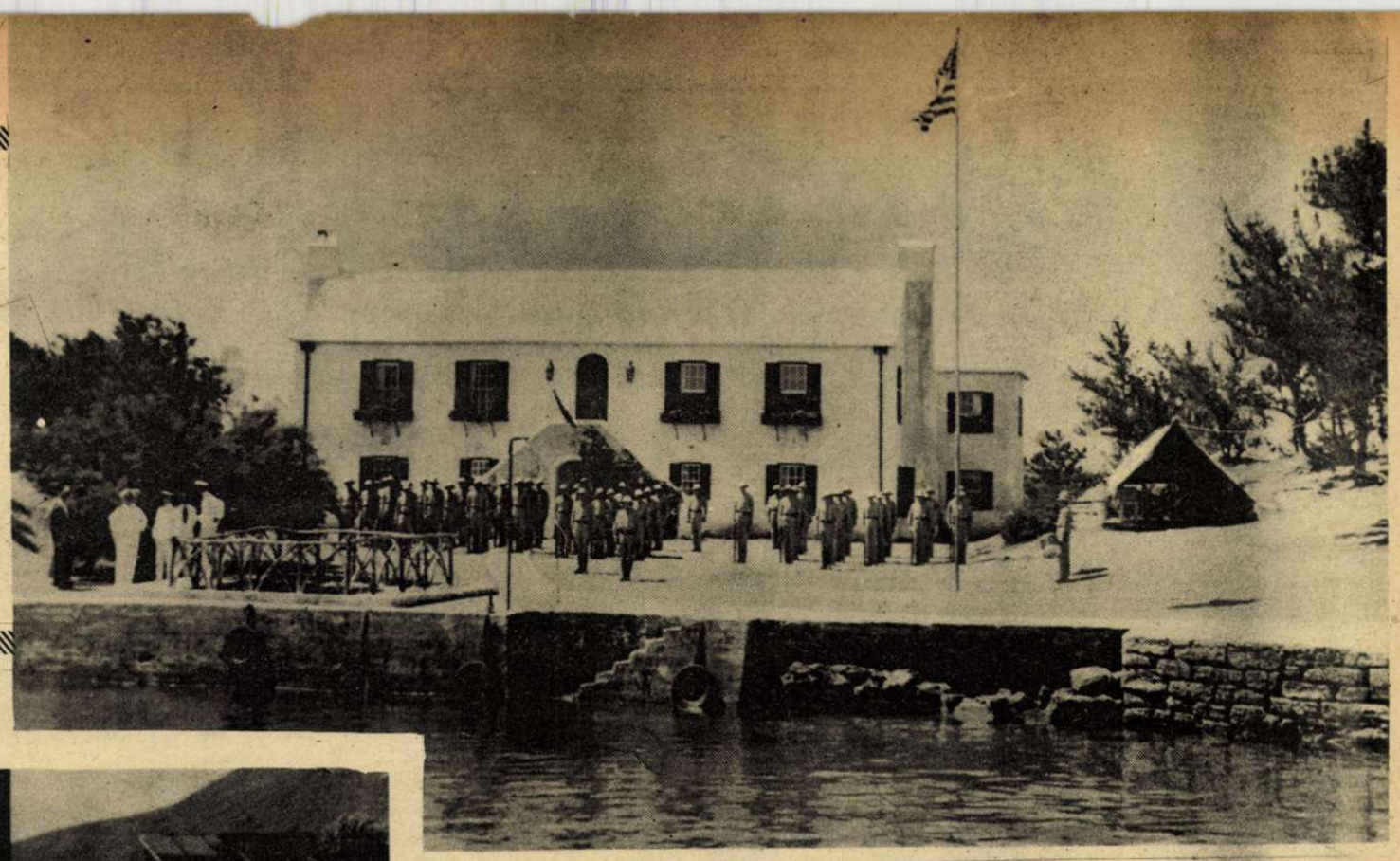

SZTRÁJKHULLÁM AMERIKÁBAN.

A MOSZKVAI R. V 1-KOMINTERN-RÁDIÓ ELHALLGATOTT...

öntik a tejet a kutyáknak az amerikai sztrájkoló merek! New York államban július 6.-a óta rengeg élelmiszer pusztult el a sztrájk következtében.

A teherkocsikról az út porába locsolják a tejet a sztrájk rendezői.

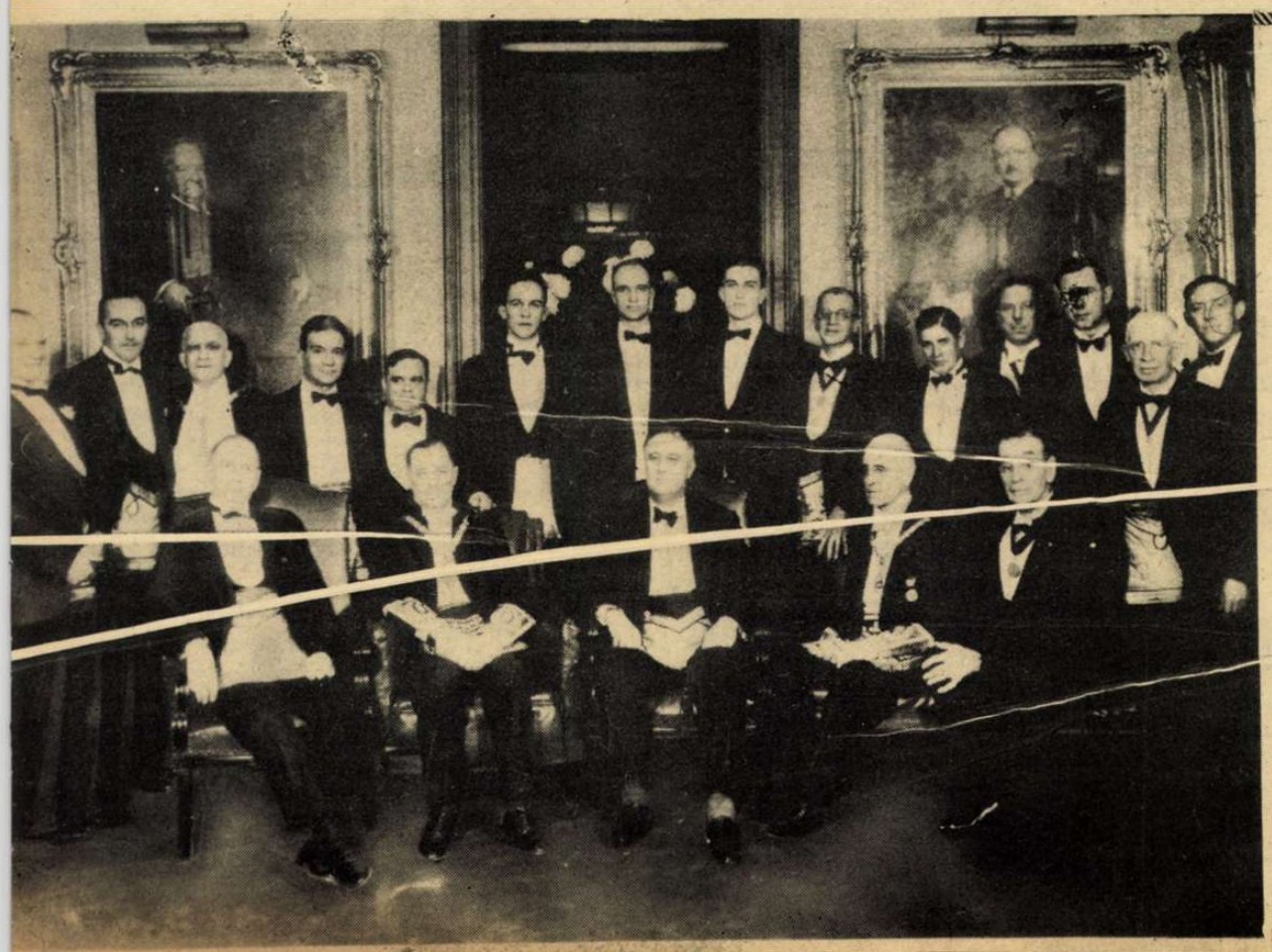

SZABADKŐMŰVES-VEZÉRKAR AMERIKÁBAN

Ezt a páratlanul érdekes képet egy norvég szabadkőműves-páholy titkos irattárában találták meg, az Egyesült Államokból küldött kisérőlevéllel együtt, amelyben a norvég vakolókat arra kérték, hogy a nemzetközi összetartás bizonyítására küldött ajándékképet a legnagyobb diszkrécióval kezeljék, ne engedjék illetéktelen kezekbe jutni A szabadkőműves vezérkar csoportképén a főhelyen **Franklin D. Roosevelt** ül, az Egyesült Államok elnöke, szabadkőműves köténykében, a 32. fok diszítéseivel, magas rangját mutatva. Roosevelt mögött **két fia áll.** A Roosevelt fiúktól balra a köpcös zsidó **La Guardia** áll, New York polgármestere s előtte ül **Owens,** a newyorki páholy nagymestere. A nemzetközi szabadkőművesség dolgozott a legtöbbet a zsidó világuralom előkészítése érdekében és sötét aknamunkájuk sikerét csak a tengelyhatalmak ereje akadályozta meg.

RÉGI MAGYAR VILÁG

Száz évvel ezelőtt, *1841 augusztus 7—14 közötti időben*, —

távolról sem nevezhető angol imádatnak az a hang, ahogy a magyar hírlapok a brit szigetországról írnak. Úgylátszik egész Európán eluralkodott *az angolok iránt érzett ellenszenv* s ezt a hangulatot az angol vesztegető választások és politikai visszaélések is szították a legutóbbi hetekben. Magyarország minden rokonszenve a kegyetlenül elnyomott *Irország* mellett nyilvánul meg: *«Irország, mióta Angliával egyesülve van, rablást, kobzást, gyilkolást s minden kint, melyet egy ördög képzőereje előidézhet, szenvedett Angliától!* Az ítélőszékeken vakbuzgók raja ül, kik hermelinbe öltözve szelid s nyájas arccal törik el a pálcát éltük s javaik fölött, körmeiket bársonyköpenyegük alá rejtve. Az angol bíró akasztat, mert gyűlöl s rabol, mert vakbuzgó. Egy úr megkérdezett a tipperaryi mezőn egy szegény ír embert: «— Kié amott azon szép ház?» A szegény ember felelt: «— Foot ezredesé, sír!» «— Minő ember az?» «— Rosszabb, mint az ördög!» «— S kié ezen ház itt?» «— Pepper ezredesé, sir!» «— Minő ember ez?» «— Roszszabb mint Foot ezredes...»

A földgömb túlsó felén idáig hullámzott hírek szerint a *chinai császár* kiáltványt bocsájtott ki, melyben birodalma területén levő angolokat kiirtással fenyegette. Erre Bremmer kommodore hadihajójával az indiai vizekről China felé indult, s hír szerint Pekinget készül megtámadni.

Az amerikai *Egyesült Államokkal* Anglia határvillongásba keveredett, s a washingtoni szenátusban általános az a hangulat, hogy *«becsületes háború Angliával többet ér, mint becstelen béke!!»*. Érdekes, hogy a magyar ujságok már akkor látták az amerikai élet árnyoldalait és írtak is róla.

Lapjaink megírják, hogy Amerika mint a szabadság földje, óriási vonzóerőt gyakorol az anyagilag és szellemileg elnyomorodott európai tömegekre. New York kikötőjében hetenkint ötezer európai kivándorló lép partra. — Ugyanezen szabad földön azonban, *Albanyban* egy Sherard nevű jenki napilapok hirdetéseiben dicséri kitűnően betanított vérebeit, melyek nála, négerüldözés céljára 5 tallér napi kölcsöndíj fejében bérelhetők...

Franciaországban — a magyar hírek szerint — a párisi «elyzei mezőkön a kézmivesek lövöldözésel mulatván, maguknak véres céltáblát tűztek ki. A rendőrség *angol egyenruhát*, vagy éppen *udvari livrét* látván e veres színben, megtiltá a lődözést, míg a babát fehér lepedő által beduinná nem változtatták.»

Hazánkban a 100 év előtti július havában a hírlapok különös hévvel támadják a sok kivánni valót hagyó *közrendet, élet- és vagyonbiztonságot*. Az első nagy szemrehányást a budai oldal kapja:

«Buda városának *Tabán* nevű része régi időkben a keleti nép kiszállása volt, most sok rendetlenség tanyája és menedékhelye. Nincs a két testvérvárosban annyi hamiskártyás, tolvaj, csábanya, kéjhölgy, ki itten meg ne fordulna vagy meg ne telepednék, mert katonai vagy polgári rendőrség valamely hatásának kellő befolyása nincsen.»

Itt bizony esténkint le szokták ütni az embereket, s lehúzzák róluk a csizmát, még a nadrágot is. Legutóbb egy hajós fogadott egy tótot *30 krajcár* napszámért, hogy terhet hordjon a dereglyére. Munkaközben csatlakozott még egy tót, s amikor elvégezték a dolgukat, ketten együtt egy forintot követeltek. A hajós nem fizetett, erre megverték. A hajós panaszt tenni, szaladt a tabáni fiókvárosházára, azonban délután három óra lévén, senkit se talált ottan, mert ilyenkor a biztosok a délelőtt keresett huszasokat rendszerint a ráczkaszinóban, a mélypincében, fejér sasnál, a sörferencnél s egyébb helyeken szokják költögetni. Mialatt a szegény hajós rendőrt keresett, azalatt a tótok a dereglyén megverték a fiát is és elvitték a taligáját...

Hasonló viharos csendéletek képe bontakozik ki egy *szabadkai* beszámolóból:

«A rablások szinte minden éjjeliek. Ablakfeszítés, házásás, fortélyos ajtónyitás, kamaraürítés teszik mindazt, mire virradatkor számíthatunk. *Egy holdvilág kevés a tolvajok ellen.*»

Az itt következő kimutatás szerint mult félévben Szabadkán következő bűntettesek működtek: Gyilkos 6, verekedő 83, lótolvaj 38, juhlopó 42, kisebb tolvaj 188, orgazda 7, káromkodó 15, marhatolvaj 10, rabló 29, hamis levéliró 4, kétnős 2, leányrabló 6, gyujtogató 1. Bizony nagyot változott Szabadka 100 esztendő alatt a jobbik irányba...

A kisebb bűntettek büntetése *a botozás*, de ez nem sokat használ s a tolvajnépet inkább csak ügyességre serkenti. «Ha ügyesen nem lopsz, megbotoznak.»

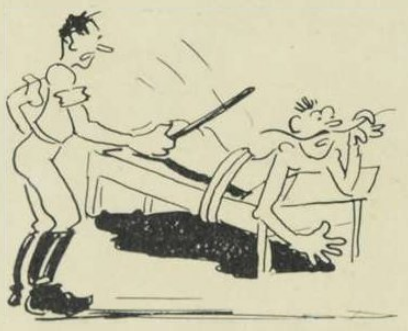

Ez a nehezen kordában tartható népség törvénykerülgetés közben azért vallásos is. *«Az ünnepeket ájtatosan megülve, szorgalommal fosztogatják embertársaikat...»* «Isten segélyével» suttogják, amikor az elorzott zsákmányt hátukra emelik s indulnak egy más ház megrablására.» — *«Nyakoncsipetvén, sajátságos ráfartással gombolja le zsíros subáját a hajdúkáplár által kiállott, sorban következő suhanc s lefekszik a deresre, hol derekát lánccal körülkapcsolva, rávág a markos pandur.»*

«S gondolják, hogy jajgat a fickó? Éppen nem. *Ez bácskainak* szégyen s ő arcára terült bodor haját simogatva, még perge bajuszához is nyul. *Midőn a harmincat elverték rajta, megköszöni a büntetést és még, ha aznap ki is szabadul, már délután látjuk őt klarinét mellett táncolni a csapszékben...* Egészen más hatásúak a különleges büntetések. *Az elitélt «egy 18 krajcáros pénzbüntetésre 12 bot alá esdekelve ajánlkozik; ha haj- vagy bajuszlevágásról van szó, könyörög 50 botért...»*

Szabadkára éjszakánkint 12 utcai lámpa és 17 pandur vigyáz, bár a pandurok nem szeretnek éjszaka kódorogni, mert sok a mérges kuvasz, — minden házban kettő, — s ezek lehúzzák a járórt, míg *«a tolvajok értenek a lecsillapitásukhoz.»* «Harminc rablásból ha kettőt fedeznek fel, nem ugyan a rendőrök, hanem más történetes utak. A lakosság nyúzás közt se adja ki a szomszédja tolvaját.»

Más természetű bajai vannak *Pécs* városának. A 14 ezer lakost számláló város legnagyobb nyomorúsága *a vízhiány*, s ez, a különösen gyakori tűzeseteknél nagy károk okozója. *Három-négy tűzeset esik egy hétre*. Mult héten egy, Pécstől negyedórányira fekvő *Rácváros* nevű faluban égett le több ház. «A harangok félreverettek, a nép kitódult, egy fecskendő egész a vámházig vonatott el, honnét meglátván a kocsis a tüzet, úgymond: *«messze ég és szépen visszafordult.»* — Hasonló fecskendő-galibák miatt csaknem minden kigyulladt ház porig ég, kivévén, ha egy előkelő, *Piacsek* nevű polgár lovai otthon vannak az istállóban. Ha ezek viszik a lajtot, a mentés idejében érkezik...

Korpona, északmagyarországi város népmüvelési kérdések miatt panaszkodik. Az iskolákban fiúk és lányok együtt tanulnak, mert kevés a tanító, s ez felháborító botránynak látszik. «A városi pénztár három családot tart, melynek más kötelessége nincs, mint hogy a három férfi mindennap félórát, vasár- és ünnepnapon két órát a templomban énekeljen és hegedüljön s hogyha valaki meghal, a temetésnél rikácsoljon...» *Erre van pénz. Tanitóra nincs.*

Korabeli közfelfogás szerint *1841-ben az ország lakossága* (Erdély nélkül) *12 millió lélek volt*, s a közfelfogás ebbe 5 millió szlávot számolt el. Tekintve a korabeli népszámlálási módok felületességét, mindakét szám valószínűleg túlzott és csak megközelitő. *Mindenesetre a szlávság okozta a korabeli egyetlen nemzetiségi kérdést.*

Egy közel 12 milliós nemzet nagy ország, főként ha mellé állítjuk, hogy ugyanakkor *az amerikai Egyesült államok lélekszáma 17 millió volt.* (New York lakossága 312 ezer fő, Washingtoné 23 ezer. Az igaz hogy Páris már milliós város, s London lakossága 1.250.000 lélek. Párisban van 800 kávéház, a londoni Themzén viszont naponta 13.000 hajó horgonyoz.)

A közel 12 millió magyar lakosság az országban másként oszlott el, mint ma. A városok kisebb, — negyed-ötödrész lakosságúak voltak, — a falvak és tanyák sokkal népesebbek. *S elindult a falu népe a város felé.* Már egy előbbi esetben említettük az iparospályát elözönlő parasztságot, s hasonlóképpen az iskolákat megtöltő iparosságot. Ezek a lépcsők és állomások a városélet felé. Az ezer-kétezer lakosságú falvakban is van 6—8 mészáros s mert a falu évente 200 marhánál többet nem fogyaszt (egy font, mai súlyban 56 deka hús 9 krajcár, napi fejkvóta körülbelül 40 deka hús.) *25 marha kiméréséből él meg egy mészáros család!* Ez a példa az ipar világában általános. *Értelmiségi vonalon ha a papnöveldékben 5—6 felvételi hely van, 25—30 jelentkező akad. Minden ezredben szolgát 50—60 kadét, hivatalokban a gyakornokoknak se szeri se száma s «mindezek a kapáskezek által szeretnének eltartatni.»*

A másik népfaj pedig a *kereskedelemben* tör előre a városi, fővárosi, modern világvárosi színvonal felé. Kereskedésekben és boltokban *majdnem minden cikk hamisitott*, mert semmi ellenőrzés nincs, s a *száz százalékos haszon mindennapos: «Zsidó korcsmárosok 14 fokos pálinkájukat gáliczlével csinálják erősebbé s igy mérgezik meg a szegény pórt...»*

Legutóbb országos felháborodást okozott egy *élelmiszerbotrány*, a hamisított *«somogyi ecet»*, melyet bajai, fajszi, igali zsidók Feldreich, Reiszner, Pollák, Izsák hoztak forgalomba s elárasztották vele Dunántult. Tekintve az általános zsidódédelgető közhangulatot, a pesti orvosegyetemi vegyvizsgálat elsimította az ügy éles szögleteit, de azért kétféle forgalomba hozott hamis ecetet állapított meg. Az egyik *ecetesvizben savanyitott szalmából és szőllő venyigéből készült*, s mert ebben végre ecet is volt, vissza került a forgalomba hogy *«nyáridőben üdithesse a pórokat»*. A másik ugyanigy készült de még *sósav és vitriol is került bele*, oly kis mennyiségben, (egy font húsz-harminc akóba,) hogy «bár nem mérgez, *mégis betiltandó...»*

A sötét rablások után beszéljünk derűsebb dolgokról:

«Az egri érsek gyümölcsös kertjeiben ananász, citrom és narancsfák gazdagon teremnek és díszlenek.»

A pesti egyetemen 519 hallgató végezte az évet, a budai főgimnáziumban 429, a pestiben 643 diák.

Gróf *Mailáth Jánosnak* nagy sikerrel mutatták be Párisban *«Villitánc»* című balletjét.

Schweizban az úrhölgyek körében nagyon elterjedt az *ópiumszívás*.

Legfelsőbb helyen engedélyezték az *első magánbankot Pestre*, Magyar Bank címen.

Somogy vármegye egy felállítandó Mátyáskirály szoborra megszavazott 700 forintot.

Kossuth Lajos könyvben készül válaszolni gróf Széchenyi István «Kelet népe» című irására. Híre járja, hogy ez németül is meg fog jelenni. A könyv sorsa felett a kiadó rendelkezik ugyan, de *Kossuth Lajos* mégis *«igen óhajtaná, hogy a vita idegen nyelvre ne kerülne, mert a megirandó vélelmet sokkal kevesebb belbecsünek tartja, mintsem a fordítást megérdemelné...»*

A multheti nagy hőségben egy úrnak, amikor a hajóhidon ment át Budára *«meggyulladt a szemöldöke.»* «Lehetőleg a szemén levő szemüveg által összegyüjtve gyulladt meg a nap égető sugárai által.»

Végül Klárikához, az örök Klárikához szól a «Közlemények» érzelmes verse:

«Üdvsugárzó kegy mosolygott
A teremtő menylakába
S e világra lőtt leányka
Földi rény őrangyalául
És midőn az Isten újra
Fényköréből szerte nézett
Nagyszerű tekintetével
Minden dísszel föltetézett...»

Csillogó, szép verete volt a szerelemnek 1841-ben...

A HÉT TÉRKÉPEI

JAPÁN LÉTKÜZDELME A TÁVOLKELETEN

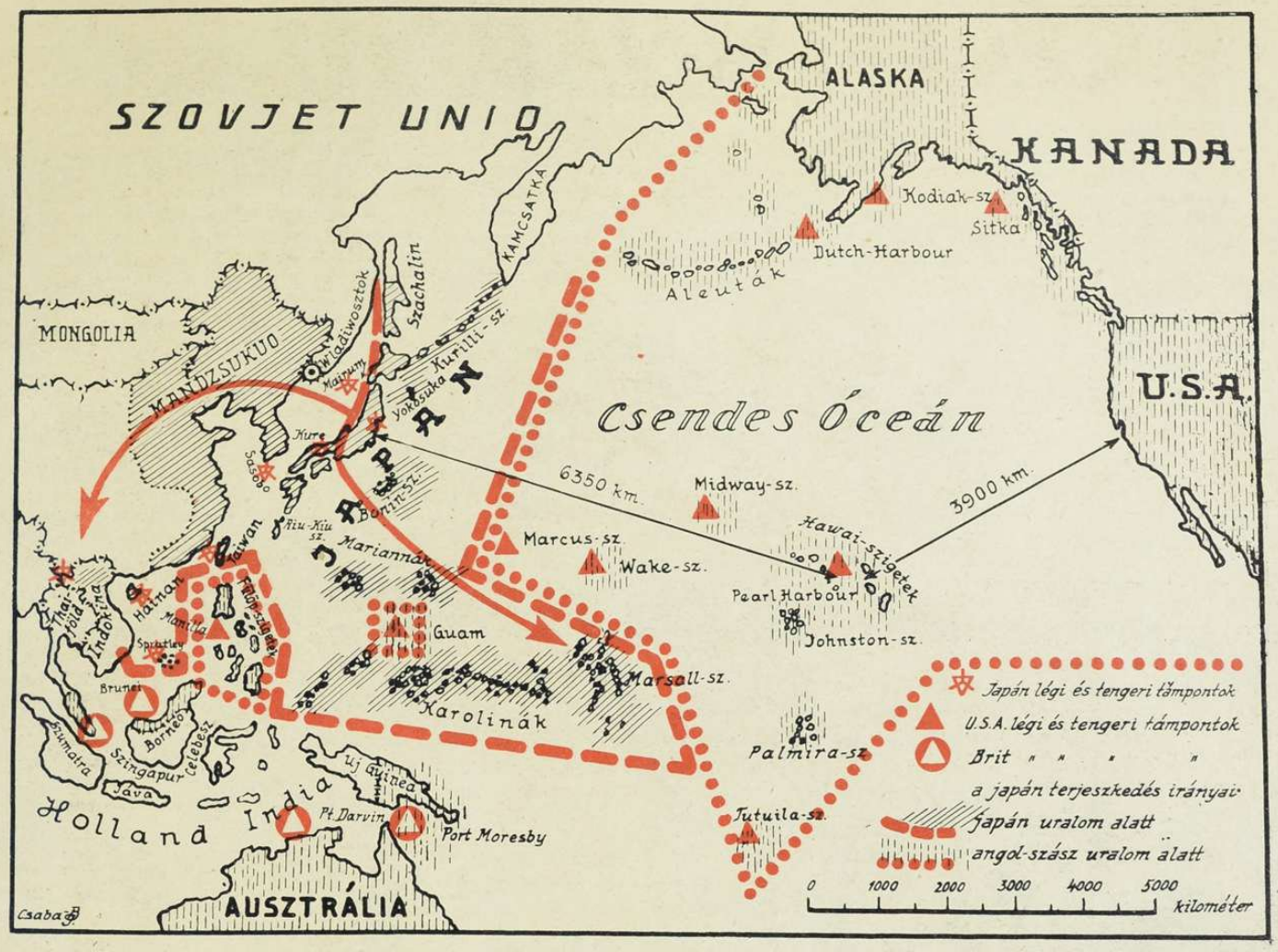

A Berlinben megkötött **háromhatalmi egyezmény** tagállamai: **Németország, Olaszország** és **Japán,** a kitűzött közvetlen szövetségi célokon túl, együttesen azt az észszerű **világszervezeti álláspontot** képviselik, hogy a világ jelenleg természetellenesen elosztott és felületesen kihasznált szárazföldi területeit **a jövőben igazságosabban kell megosztani a nagyarányú tervgazdálkodás megteremtése és az emberiség együttes boldogulása érdekében.**

A földkerekség lakóinak fele — több mint **1.000,000.000** lélek —, a lakható területek **egy tizedét** birtokolja s a szerencsésebb másik fél be sem tudja népesíteni a monopolizált **kilenctized**-résznyi földterületet.

Az évszázadok folyamán kifejlődött egyenlőtlenségnek az **angolszász népcsoport** és a **szovjetbirodalom** a legfőbb haszonélvezője!

Az összes államok közül Japán érzi a legkínosabban az igazságtalan területmegoszlást. A szigetország **egy négyzetkilométeren 200 lelket kényszerül eltartani.** Japán terjeszkedése életszükséglet; Amerika, Anglia és a szovjet ellenállása pedig politikai és katonai valóság.

Ez a helyzet a távolkeleti feszültség oka s a feszültség nem szűnhetik meg békés vagy háborús megoldás nélkül. Ha a Távolkeleten a közeljövőben bekövetkezhető **japán-angolszász összetűzés** eshetőségeit mérlegelni akarjuk, megállapíthatjuk a következőket:

1. Az Egyesült Államok a japán anyaországot **nem tudja megtámadni.**

2. Japán a **délkínai tengerpartnak** majdnem teljes birtokbavételével, **Hainan** és a **Spartley**-szigetek megszállásával, s végül a **franciáktól megszerzett indokínai légitámaszpontokkal** oly helyzeti előnyre tett szert, mely lehetővé teszi adott esetben úgy a **Fülöp-szigeteknek,** mind pedig a Távolkelet kulcsának, **Singapore** erődjének eredményes megtámadását.

3. Japán tengeri, szárazföldi és légierői az elérendő cél érdekében kellő időben és helyen egyesíthetők és bevethetők.

4. **Az Egyesült Államok helyzete más!** A 10—12.000 kilométeres távolság kizárja annak lehetőségét, hogy az anyaország megfelelő haderőt bocsájthasson a megtámadott helyeken a sikeres védelem rendelkezésére.

5. Singapore és a Fülöp-szigetek elesése megnyitná Japán számára az utat a Holland-India-i szigetvilág és Ausztrália felé!

Szecsogu japán tengernagy mondotta: **A Háromhatalmi Szerződést egyforma eszméktől és céloktól vezérelt nemzetek kötötték s ez az egyezmény a világ újjárendezésén alapul, az egyenlőség alapján! A szerződés nem nyujt módot arra, hogy fontolóra lehessen venni az előnyöket és hátrányokat.**

Ha tehát Amerika belép a háborúba, Japán is beavatkozik szövetségesei oldalán!

Csaba.

SZOVJETOROSZORSZÁG NYERSANYAGTERMELÉSE ÉS SZÁZALÉKOS RESZESEDÉSE A VILÁGTERMELÉSBEN

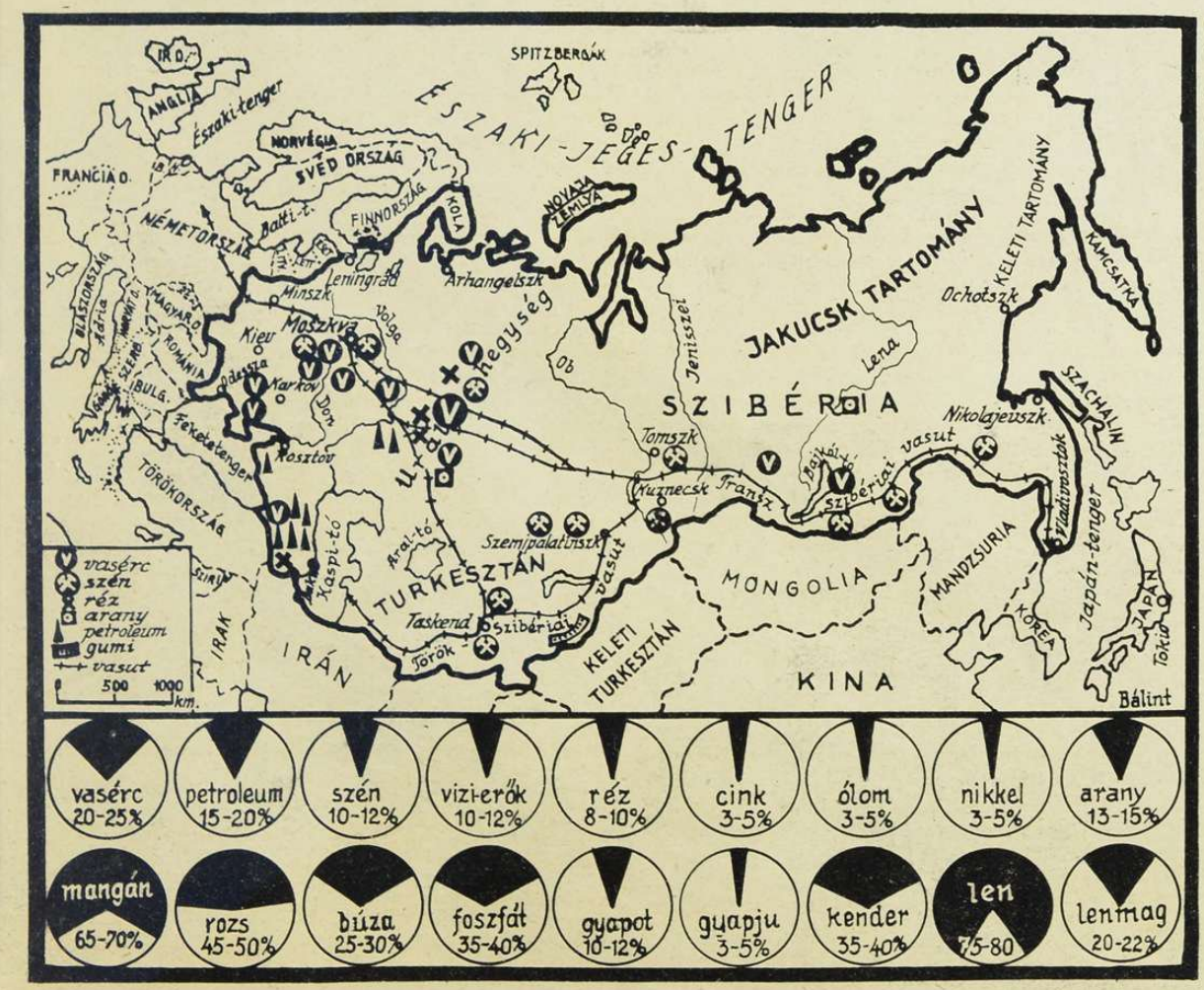

A jugoszláv uralom alól felszabadult Montenegró most megállapított határai

...MAGA ESIK BELE?

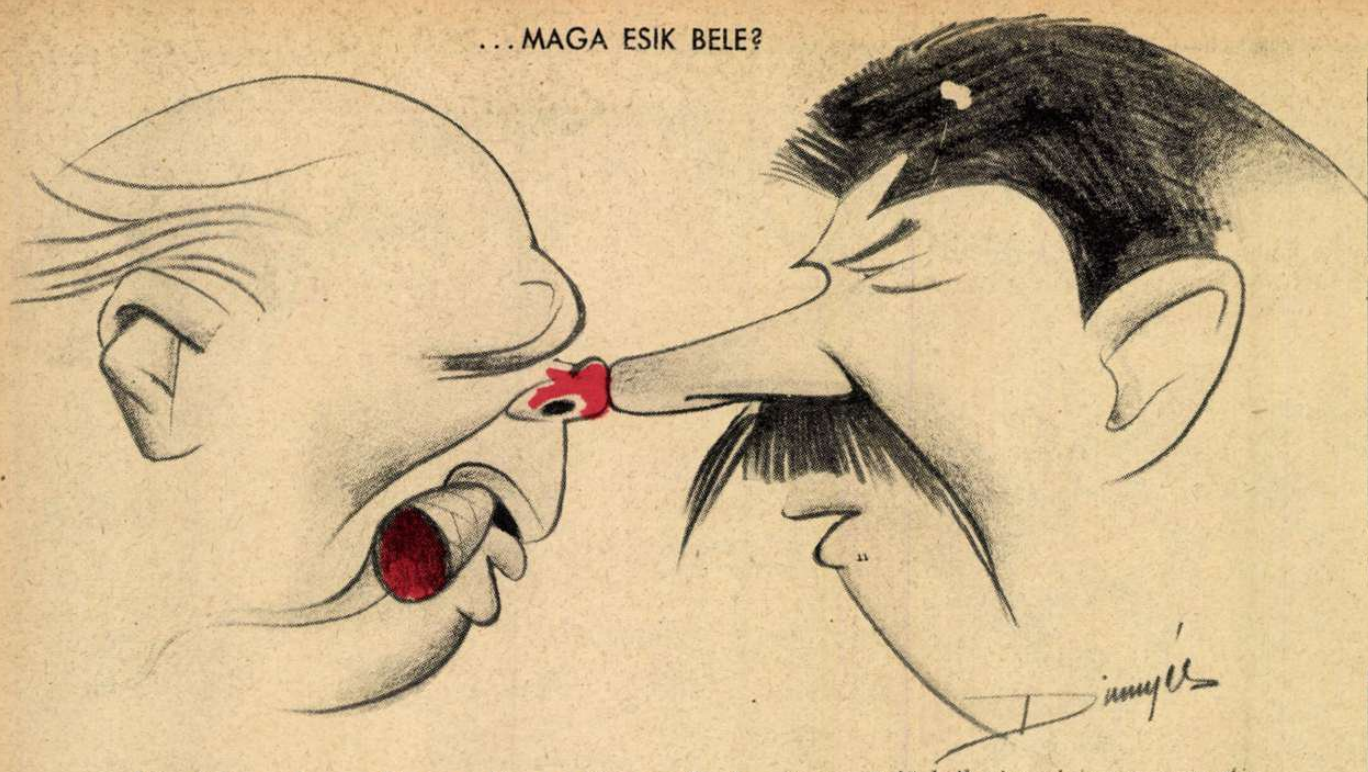

— Elrendeltem, hogy aki megadja magát, annak hozzátartozóit ki kell végezni és erre megadja magát a fiam!

— Mondja már! Én megígértem, hogy levágatom a fejem, ha vesztünk.

Európa: *Kovácsolj kaszát az aratáshoz s ne fegyvert az acélból!*

LONDONI GONDOK:

Így akarsz megjelenni kedvesem a szovjet-követség estéjén ebben a ruhában?

I jámbor urak biztosan megbotránkoznak.

(Das Reich.)

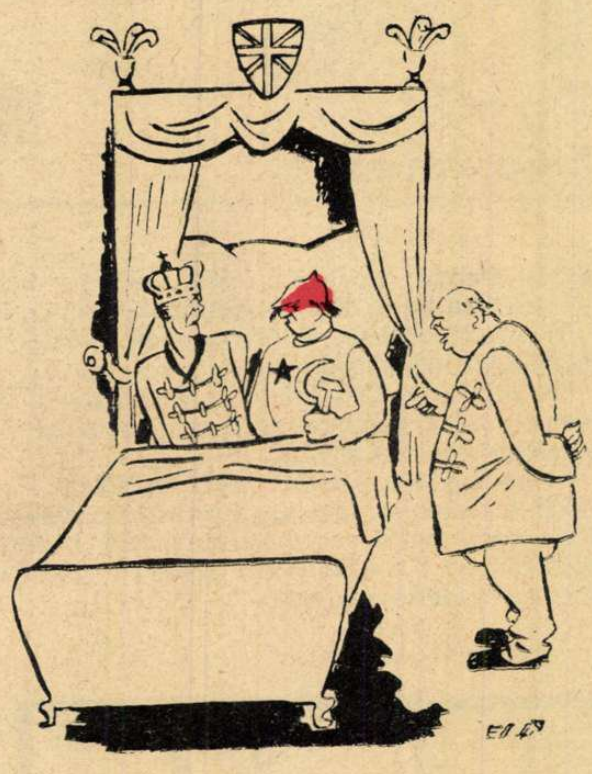

Churchill: *«Ne féljen felség, igaz, hogy megölte a nagybátyját, de most megígérte, hogy megöli az összes németeket...!*

A pesti leány: *Mondja kérem három, vagy öt évet akar ülni?*

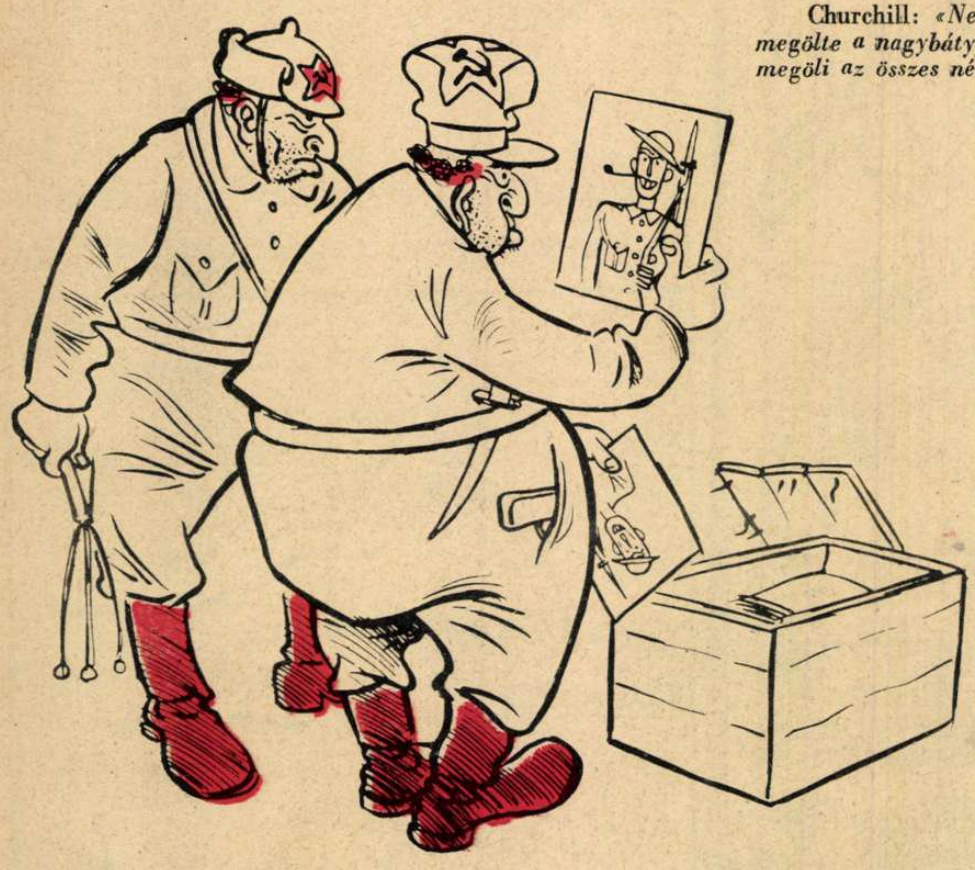

Az első angol segítség a szovjetnek: *1 jól felszerelt katona 5000 fényképe...*

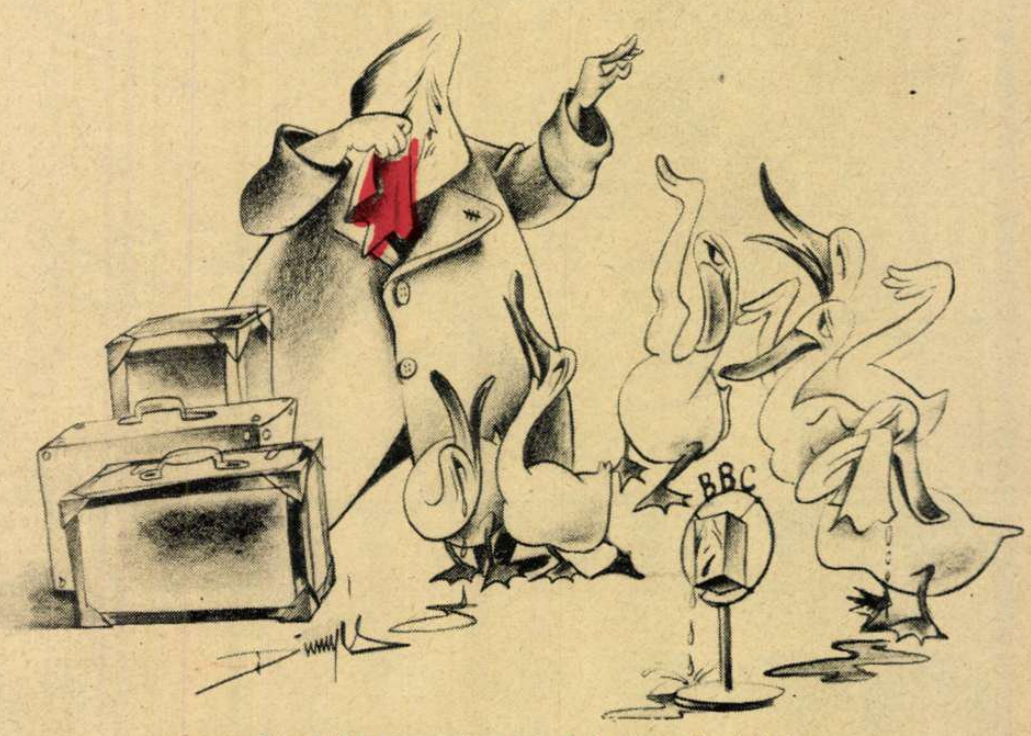

Búcsúzik a lemondott angol propagandaminiszter.

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 137—103. — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér.
Kéziratok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja.

Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. — Felelős: Győry Aladár igazgató.

„Volle Unterstützung der USA." Franz Esser
Aber selbst die von Roosevelt versprochenen Socken und Schuhe sind noch weit

Előre az Egyesült Államok segítségével.

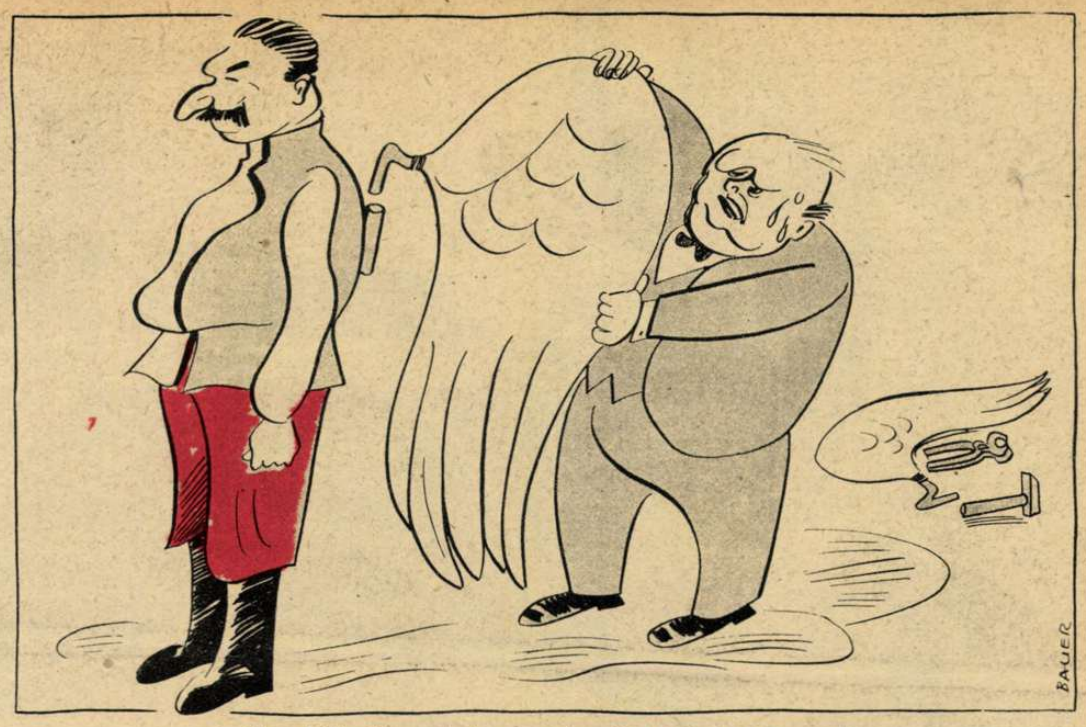

Churchill: *Még mindig nem úgy fest, mint egy angyal...*

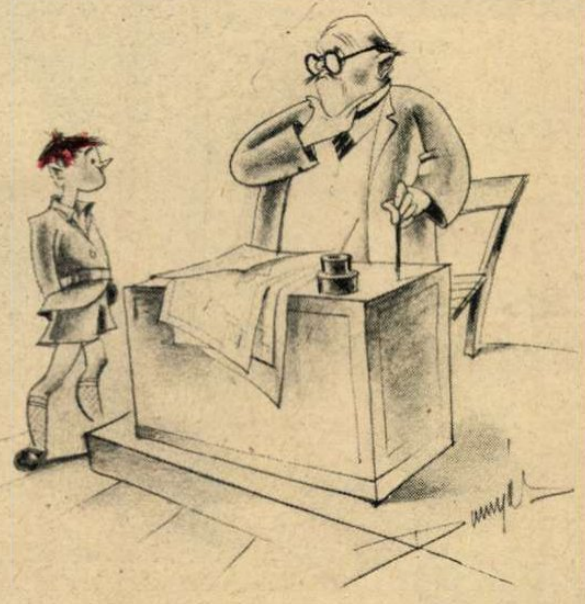

Tanár: *Szóval nem tudod, kié Indokína?*
Nebuló: *Tanár úr tudja?*

HÁROM A KISLÁNY.

A londoni szabadszínpad előadásáról.

A megakadályozott é[illegible]ilkosság.

ZSIDÓKÉRDÉS A KIEGYEZÉS KORÁBAN

A római, a török, a magyar és a zsidó Óbudán

Ezt a keserű magyar képsorozatot 1867-ben közölte a „HAZÁNK S A KÜLFÖLD". Nyomatott Emich Gusztáv magyar akad. nyomdásznál...

640 HAZÁNK S A KÜLFÖLD

O-BUDA LAKOSAI.

— Rajzolta ***Frecskay László.*** —

1800 év előtt.

200 év előtt.

100 év előtt.

Most.

Pest. 1867. Nyomatott Emich Gusztáv magyar akad. nyomdásznál

(Ht. szd. felv.)

MAGYAR ZSÁKMÁNY
A SZOVJET PÁNCÉLOS